

Bréfa- og málasafn 1950.

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Utanríkisráðherra – Utanríkismál – Bréf - Davíð Ólafsson - Garðar Gíslason - Gísli Halldórsson - Guido Bernhöft - Henry Goddard Leach - Jón Stefánsson - Kenneth and Winnie Byrns - Magnús V. Magnússon - Paul Teetor - Richard Beck - Richard P. Butrick - Sigurjón Pétursson - Thor Thors - Trygve Lie - Eivind Larsen - F. Naschitz - G. Rasmussen - Hannes Kjartansson - M. Sokolowski - Dr. Roger McHugh – Kungl - Svenska Utrikesdepartementet - Félags íslenskra stórkaupmanna - Minister for External Affairs of Ireland

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnsmálamaðurinn
Askja 2-12, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík, October 17th, 1950.

Dear friend,

I am very sorry, that I was not able to see you the other day, when I was staying in your country. My stay in Washington lasted only one day and Mr. Hurray, whom I met at a meeting, told me that you were out of town on vacation. Therefore I did not try to meet you.

I had indeed hoped to meet you and thank you personally for the fine co-operation we had during your stay here in Iceland, but as I was not able to see you, I write this letter to convey to you and your family my best wishes.

Yours sincerely,

The honourable Richard P. Butrick,
Director General of the Foreign Service,
The Department of State,
Washington 25 D.C.

Reykjavík, October 17th, 1950.

My dear Hugh,

I was very sorry not to be able to meet you the other day, when I was staying in your country.

I heard you were arriving from Sweden, but I thought you were too busy just after returning and therefore I did not want to bother you.

I know that you are being moved to Moscow and becoming Minister there. I congratulate you on this promotion. Whatever you think about Russia it must be very interesting for a U.S.A. diplomat of your quality to live there for some time.

At the same time I want to ask you to do me a favour. At a general meeting of the Comintern in 1920, 1921 ~~and~~ 1922 Lenin is said to have discussed the military importance of Iceland. I have not been able to trace his words. But in our struggle with the Icelandic communists it would help us if we could know what Lenin said.

As you must now be in contact with some specialists on those matters I wonder if you could do me the

Hugh S. Gumming Esq.,
The Department of State,
Washington 25 D.C.

great favour to find out about this matter. I would indeed be very grateful to you.

I hope that you and your wife are well.
I wish you success and happiness.

Yours sincerely,

Avskrift av telegram från Kungl. Svenska Utrikesdepartementet
den 3 juli 1950 kl. 22:30.

Following is Swedish answer to Mr. Lies telegram of June 30th
concerning Korean question quote The Swedish government having
received the security counsils resolutions of June 25th and
27th respectively and your telegram of June 30th notes with
deep concern in common with the members of the security council
the armed attack perpetrated by forces from North Korea upon
South Korea para the Swedish Government expresses its full agree-
ment with the determination of the resolutions that by this
action North Korea has committed a breach of the peace and deems
it to be of great importance that the attack does not succeed para
By the resolution of June 25th the members of the security council
who voted for the resolution called upon all members of the united
nations to refrain from giving assistance to the North Korean
authorities stop with reference to this recommendation the Swe-
dish government wishes to state that no diplomatic commercial or
maritime relations exist between Sweden and North Korea stop since
consequently the aim expressed in the said resolution is already
met the Swedish government does not feel called upon at present
to take any specific measure in the sense of the resolution para
as far as the resolution of June 27th is concerned the members of
the security council who have voted for it have recommended the
members of the United Nations to furnish such assistance to south
Korea as may be necessary to repel the armed attack and to re-
store international peace and security in the area stop the Swe-
dish Government who has not the possibility to make any armed
forces available for this purpose will continue to consider the

question of rendering assistance in other forms as may be found possible.

~~Cabinet~~

den 3 juli 1950 kl. 22:30

Following is Swedish answer to Mr. Lee telegram of June 30th concerning Korean question. Note the Swedish government having received the security council resolutions of June 25th and 27th respectively and your telegram of June 30th notes with deep concern in common with the members of the security council the armed attack perpetrated by forces from North Korea upon South Korea. The Swedish Government expresses its full agreement with the determination of the resolutions that by this action North Korea has committed a breach of the peace and done it to be of great importance that the attack does not succeed. The resolution of June 25th was adopted by the Security Council who voted for the resolution called upon all members of the United Nations to refrain from giving assistance to the North Korean authorities. With reference to this recommendation the Swedish Government wishes to state that no diplomatic commercial or maritime relations exist between Sweden and North Korea since consequently the aim expressed in the said resolution is already met. The Swedish Government does not feel called upon at present to take any specific measure in the sense of the resolution. As far as the resolution of June 27th is concerned the members of the security council who have voted for it have recommended the members of the United Nations to furnish such assistance to South Korea as may be necessary to repel the armed attack and to restore international peace and security in the area. The Swedish Government who has no such possibility to take any armed forces whatsoever this purpose will continue to consider the

Avskrift av telegram från Kungl. Svenska Utrikesdepartementet
den 3 juli 1950 kl. 22:30.

Following is Swedish answer to Mr. Lies telegram of June 30th concerning Korean question quote The Swedish government having received the security counsils resolutions of June 25th and 27th respectively and your telegram of June 30th notes with deep concern in common with the members of the security council the armed attack perpetrated by forces from North Korea upon South Korea para the Swedish Government expresses its full agreement with the determination of the resolutions that by this action North Korea has committed a breach of the peace and deems it to be of great importance that the attack does not succeed para By the resolution of June 25th the members of the security council who voted for the resolution called upon all members of the united nations to refrain from giving assistance to the North Korean authorities stop with reference to this recommendation the Swedish government wishes to state that no diplomatic commercial or maritime relations exist between Sweden and North Korea stop since consequently the aim expressed in the said resolution is already met the Swedish government does not feel called upon at present to take any specific measure in the sense of the resolution para as far as the resolution of June 27th is concerned the members of the security council who have voted for it have recommended the members of the United Nations to furnish such assistance to south Korea as may be necessary to repel the armed attack and to restore international peace and security in the area stop the Swedish Government who has not the possibility to make any armed forces available for this purpose will continue to consider the

question of rendering assistance in other forms as may be found possible.

~~Cabinet~~

Den 5 juli 1950 kl. 22:30.

Following is Swedish answer to Mr. Liss telegram of June 30th concerning Korean question. The Swedish government having received the security council's resolution of June 27th and 28th respectively and your telegram of June 30th notes with deep concern in common with the members of the security council the armed attack perpetrated by forces from North Korea upon South Korea. The Swedish government expresses its full agreement with the determination of the resolution that by this action North Korea has committed a breach of the peace and demands that the attack be stopped. It is of great importance that the attack be stopped and that the resolution of June 27th and 28th be fully implemented. The members of the security council who voted for the resolution called upon all members of the United Nations to refrain from giving assistance to the North Korean authorities and with reference to this recommendation the Swedish government wishes to state that no diplomatic, commercial or other relations exist between Sweden and North Korea since consequently the aim expressed in the said resolution is already met. The Swedish government does not feel called upon at present to take any specific measure in the sense of the resolution but as far as the resolution of June 27th is concerned the members of the security council who have voted for it have recommended the members of the United Nations to furnish such assistance to South Korea as may be necessary to repel the armed attack and to restore international peace and security in the area. The Swedish government has not the possibility to make any armed forces available for this purpose and will continue to consider the

74, Cornwall Gardens,
London, S.W.7.

May 16th 1950.

Excellency,

In connection with the meeting in London of the North-Atlantic Council, I have the honour to submit on behalf of the Polish Government in exile the following remarks :

As far as it is known to this Government, the present meeting has in view a further strengthening of the defensive measures which the Western Allies began to work out nearly 3 years ago against the growing threat of Western civilisation from Russian communist imperialism. This seems to be confirmed by the communique issued on May 13th following the discussions of the three Foreign Ministers of France, Great Britain and the United States.

While the results so far achieved by the Democratic Powers in Western Europe are considerable, an almost exclusively defensive policy has proved inadequate to check the continued expansion of Soviet imperialism in the Far East and to alleviate the pressure of communist forces in other parts of the world.

It is the considered opinion of this Government that the cold war, which at any time may develop into a real war, can be successfully terminated and peace preserved solely by a vigorous policy aimed at restoring the independence of Poland and of the other nations of Central and Eastern Europe.

The surrender of some 150 million Europeans who are neither Germans nor Russians to Soviet domination, as a consequence of the unjust agreements of Teheran and Yalta which the Polish Government never recognized, is the underlying cause of the shifting of the balance of power in Europe in

H.E.Bjorn Benediktsson
Minister of Foreign Affairs,
Icelandic Legation,
17, Buckingham Gate,
London, S.W.1.

./.

favour of Soviet Russia. As long as this situation prevails no measures of passive defence can be more effective than the considerable efforts undertaken by the Western Powers during the last years.

As long as the eastern half of Europe indispensable to the security and welfare of the whole Continent is abandoned to the evertightening hold of Soviet imperialism, the precarious technical supremacy of the West remains the sole obstacle to communist world domination. The liberation of Poland and of the other Central and Eastern European nations should therefore be an essential part of the policy of the Western Democracies aimed at the preservation of peace and freedom.

Please accept, Excellency, the assurance of my highest consideration

For the Polish Government in exile

/M. Sokolowski/
Acting Minister for Foreign
Affairs

København, den 15. november 1950.

Kære Bjarni Benediktsson,

Mange tak for Dit venlige brev af 6. november, som det var mig en stor glæde at modtage.

Med særlig glæde har jeg læst, hvad Du skriver om mine bestræbelser for at støtte Islands interesser.

Også jeg vil gerne sige tak for vort gode samarbejde og for al venlighed imod mig. Til mine bedste minder hører det nordiske udenrigsministtermøde i Reykjavik. Det var en oplevelse for mig at få et umiddelbart indtryk af Island og dets betagende natur, og jeg er taknemmelig for den store elskværdighed og gæstfrihed, som ikke mindst Du selv viste mig.

Med de venligste hilsener

Din hengivne

Arvid Rasmussen

Til

Hr. Udenrigsminister Bjarni Benediktsson,

R e y k j a v i k .

København, den 10. juli 1950.

eh

DEPARTEMENTSCHEF
EIVIND LARSEN

Hr. justitsminister.

De underretninger, vi efter afslutningen af middagen hos den danske minister fik over radioen om den internationale situation, var af en sådan karakter, at professor Hurwitz og jeg med $\frac{1}{2}$ times varsel besluttede at rejse om natten med den amerikanske maskine til Oslo, idet den næste rejsemulighed, der frembød sig, først var om lørdagen.

På grund af dette hastige opbrud fik jeg ikke lejlighed til inden afrejsen at aflægge visit hos hr. ministeren, og jeg beder derfor om på denne måde på professorens og egne vegne at give udtryk for vor hjerteligste tak for den storslåede måde, på hvilken vi blev modtaget i Island og den store gæstfrihed og hjælpsomhed, der gjorde opholdet til en enestående oplevelse for os. Vi vil altid mindes dette og de storslåede indtryk, vi fik af Deres smukke land.

Med venlig hilsen

Deres ærbødige

Hr. utanríkis- og dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

F. NASCHITZ

CONSUL OF ICELAND

Tel-Aviv
45, Dr. Ruppin St.,

28th January, 1951.

His Excellency
Bjarni Benediktsson
Minister of Foreign Affairs
Reykjavik.

Your Excellency,

I thank you for the cable reply you were so kind to send me on occasion of the new year.

I have taken the liberty to dispatch to you with the M/S "Vatnajoekull", first Icelandic ship to reach Israel, a case of grapefruits - one of the characteristic products of Israeli soil - and beg you to accept it as a token of greatest esteem.

My first official reports have already been sent to the Ministry of Foreign Affairs, and others are to follow in a few days.

Offering my highest respects, I beg to remain, Your Excellency,

Very truly yours,

F. Naschitz
F. Naschitz

Consul of Iceland.

OIFIG AN AIRE GHNÓTHÁI EACHTRACHA
OFFICE OF THE MINISTER FOR EXTERNAL AFFAIRS

BAILE ÁTHA CLIATH
DUBLIN

26 May, 1950.

Dear Mr. Benediksson,

I am taking the liberty of writing this note to you to introduce Dr. Roger McHugh, who is going to Iceland shortly to deliver some lectures on the Theatre and Literature. Apart from being one of our leading University Lecturers, Dr. McHugh is an old friend of mine and I should be very grateful if you could find time to meet him. I am giving him a letter of introduction to you.

Are you going to the OEEC and Council of Europe Conference of Foreign Ministers, which are due to be held early in June? If so, I hope to have an opportunity of meeting you there.

With very best wishes,

Yours sincerely,

Seán An Chíde

Minister for External Affairs
of Ireland.

His Excellency Bjarni Benediksson,
Minister of Foreign Affairs,
Austurstraeti 16,
Reykjarik,
ICELAND.

*Dr. McHugh for
his own 12. júní
M.C.G.*

OIFIG AN AIRE GHNÓTHÁI EACHTRACHA
OFFICE OF THE MINISTER FOR EXTERNAL AFFAIRS

BAILE ÁTHA CLIATH
DUBLIN

26 May, 1950.

Dear Mr. Benediksson,

This is to introduce to you Dr. Roger McHugh, who is one of our distinguished University Lecturers, and who is visiting your country. He is an old friend of mine and I should be very grateful if you could see him and, if possible, assist him in learning as much as possible of your country during his visit.

With very best wishes,

Yours sincerely,

Seán Áine Ó Súilleabháin

Minister for External Affairs
of Ireland.

His Excellency Bjarni Benediksson,
Minister for Foreign Affairs,
Austurstraeti 16,
Reykjark,
ICELAND.

Herra Utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson !

Eg veit ekki vel hvað það er, sem kemur mér til að skrifa þetta bréf, og eg vil þegar í upphafi biðja yður mikillar afsökunar á, að eg skuli senda það. En ástæðan mun þó vera sú, að eg geri það oft að hugsa um framtíð lands míns, af mínu litla viti, einkum með tilliti til hinna alvarlegu tíma sem nú eru. Niðurstöður slíkra hugsanaverða oftast, eins og gengur og gerist, harla lítils virði, en eg reyni að gera mér grein fyrir hlutunum á minn hátt, eins og sérhverjum lýðræðissinna í rauninni ber að gera.

Vil eg þá víkja strax að aðalefni þessa bréfs: Ísland er í Atlandshafsbandalaginu, sem fullgildur meðlimur, en hefur þó engan her og þar af leiðandi engar varnir. Þessi staðreynd er vissulega mjög alvarleg, þegar ástandið í heiminum er þannig, að á hverjum degi getur maður átt von á að 3ja heimsstyrjöldin skelli á. En þegar svo væri komið, yrði varla langt að biða stórra högga frá Austur-Evrópuríkjunum, með þeim herafli sem þau hafa á að skipa.

Þá er stóra spurningin, er Ísland í hættu fyrir árás þegar í upphafi styrjaldar? Ef landið yrði hertekið af Rússum, þarf ekki mikinn spámann til að sjá fyrir um ill örlög þjóðarinnar, er Bandaríkjamenn færu að hrekja þá þaðan aftur.

Yður, en þó fyrst og fremst hernaðarsérfræðingum þeim, sem þér munuð hafa talað við, er e. t. v. ljóst að á þessu er ekki mikil hætta. Bæði þurfi þeir "Moskvumenn" áður að taka Skandinavíu, sem gefi nokkurn frest og eins hitt að þeir hafi ekki svo mikla von um að halda Íslandi ef þeir tækju það, að í slíkt æfintýri yrði ekki ráðist. Og eitt þykist eg vita (þótt af eðlilegum ástæðum hafi ekkert verið tilkynnt um það), að á vegum Atlandshafsbandalagssins sé hafður ákveðinn her tilbúinn í Ameríku, til að senda strax til Íslands, ef til ófriðar drægi.

En í einu held eg þó að töluverð hætta geti falist og það er ef Rússar sendu skyndilega dálítinn her til Íslands, þrátt fyrir erfiðleika vegna lítils skipakosts o. fl. Slíkur her gæti verið eins konar víkingasveitir, sem verðist meðan nokkur maður stæði uppi, en tæki fæði og húsnaði af íbúunum eftir þörfum. Þetta myndi dreifa kröftum "Bandamanna" og gæti dregið athygli þeirra frá Skandinavíu, sem Rússar tækju þá á meðan. En í þeim málum gæti það haft úrslitabýðingu að Rússar hefðu stöðvar

fyrir kaþbáta sína á Íslandi, þótt ekki væri nema í nokkrar vikur í upphafi styrjaldarinnar.

Atburðir sem þessir, gætú stórlega fækkað hinni fámennu íslenzku þjóð og valdið óbetanlegu eignatjóni. Um mikilvægi Íslands fyrir orustuna um Atlantshafið vita allir, m.a. var nokkuð rætt um það í áreiðanlegu fréttblaði hér í landi fyrir skömmu.

En hvað má okkur þá til varnar verða? Því miður sennilega ekkert annað en erlendur her, því um innlandan her getur aldrei orðið að ræða.

Ennað eiga von á stórum her, sem dreift yrði víða um land er ekkert tilhlökkunarefni og er skemmt að minnast hernámsáranna. Yrði nú stór her í landinu og það e.t.v. í mörg ár, ef ekki verður úr styrjöld, eins og fleztir vona, en því miður lítlar líkur eru til, þá gæti er tímar liðu orðið lítið úr "þjóðerni" okkar og tungu. Því þótt þjóðin hafi merkilega vel staðist hernámið á stríðsárunum, í þessum efnum, þá er ekki því að treysta að svo verði alltaf.

Dæmið frá Keflavíkurflugvelli er því miður heldur ekki sem glæsilegast og bezt væri ef ekki þyrfti að framlengja þeim samningi og að Íslendingar gætu algjörlega tekið við vellingnum eftir að samningstímabilið er útrunnið.

Að mínu áliti er eina ráðið til þess að landsbúar fái nauðsynlegt öryggi, en séu jafnframt að mestu lausir við bagalegt og raunar hettulegt "hernámsástand", er að láta Bandaríkjamenn hafa eitthvert takmarkað landsvæði, algjörlega til sinna umráða, um ákveðinn tíma t.d. 15 - 20 ár.

Talað hefur verið um það heima, að Bandaríkjamenn vildu koma upp mikilli herstöð á Melrakkasléttu; sennilega er sagan frá kommúnistum komin, en þó er ekki útilokað að einhver fótur sé fyrir þessu. Og ef svo er, þá held eg að bezta lausnin sé, að láta þá hafa eitthvert landsvæði þarna, úr því að ástandið er svona alvarlegt.

(Hér með læt eg fylgja á lauslegri teikningu, hvar eg gæti hugsað mér að markalínan lægi).

Þetta landsvæði er vissulega nógu stórt til þess að koma meg þar upp stórum flugvelli og miklum herstöðvum. Sennilega mætti einnig gera þar einhversstaðar góða höfn, því ef herinn ætlaði t.d. að fara að skipa öllu sínu upp í höfninni á Raufarhöfn (ef hún er þá nægjanlega stór til slíkra hluta), þá myndi skapast sama leiðindaástandið eins og

nú er í sambandi við Reykjavíkurhöfn og Keflavíkurflugvöll.

frh.

Á þessu afmarkaða landsvæði eru nokkrir sveitabæir, en ekki mun það samt vera margt fólk sem þyrfti að flytja í burtu. Síðan þyrfti að girða þarna rammlega og leyfa helzt engar samgöngur á landi á milli. Enda ætti Bandaríkjamönnum sjálfum ekki að vera svo lítill hagur í því að hafa enga Íslendinga (sem sumir hverjir gætu verið njósnarar), innan um mikilvægar hernaðarstöðvar (jafnvel "kjarnorkuárásarflugvöll"). En þá yrðu, eins og eg hefi þegar minnst á, hermennirnir að gjalda líku líkt í samskiptum við Íslendinga, þ.e. að þeir færu ekki út fyrir hið leigða landsvæði, nema e.t.v. sem óþankennisklæddir ferðamenn í leyfum sínum.

Ef hægt yrði að koma þeirri tilhögun við, sem eg hefi bent á sem e.t.v. mögulega. Og komið yrði að mestu í veg fyrir samgang milli Íslendinga og hersins, að engir Íslendingar ynnu fyrir hann og lítil sem engin áherzla lögð á að selja hernum íslenskar afurðir. Þá ætti að vinnast eftirfarandi:

- 1) landið yrði í mun minni hættu fyrir skyndilegri árás,
- 2) Íslendingar legðu nokkuð af mörkum, til verndunar frelsisins í heiminum, án þess að frelsi þeirra sjálfra biði hnekki af,
- 3) vegna leyfis þessa gæti eitthvað komið í móti frá Bandaríkjam.

Ef við leigðum þetta landsvæði, sem er ekki mjög mikils virði landfræðilega eða atvinnulega séð, en auðvitað afar mikils virði vegna stolts okkar og þjóðlegrar virðingar (og gildir það síðarnefnda jafnt um alla hluta landsins), þá ætti að vera hægt að fá Bandaríkjamenn til:

- 1) að hjálpa okkur til að fá stækkaða landhelgina,
- 2) að lækka innfluttnigstolla á íslezkum fiski (eða jafnvel að ábyrgjast kaup á einhverju vissu magni árlega).
- 3) einnig e.t.v. að borga einhverja vissa leigu.

Sjálfsagt kemur eitthvert annað landsvæði en Melrakkaslétta til greina (t.d. Langanes). En bezt væri af ýmsum ástæðum að hafa herstöðina sem lengst frá þéttbýlasta hluta landsins, þ.e. suð-vesturlandi. Einnig ætti austurhluti landsins eða nágrenni hans að vera heppilegri staður fyrir Bandaríkjamenn, heldur en t.d. Keflavíkurflugvöllur og nágrenni, því fyrrnefnt landsvæði er töluvert nær (einum 300 km.) óvinunum í Rússlandi, en það síðarnefnda.

Ekki þætti mér útilokað að Bandaríkjamenn vildu fá Hvalfjörð líka, eins og þeir báðu einu sinni um. En ef þeir fengju hann einnig, þá færi að verða nokkuð þröngt fyrir dyrum landsmanna. Ef meta ætti gildi flugvallar á við Hvalfjörð, þá hlyti flugvöllur á góðum stað að vera notadrygri í upphafi styrjaldar, en Hvalfjörður, sem alltaf er sama góða herskipalægið og yrði tekinn strax og ófriður hafist.

frh.

Ef leiga yrði nú ákveðin einhverjar vissar milljónir króna árlega í dollurum, þá væri sjálfsagt að verja þeim til einhverra þarfra framkvæmda (helzt sem bæru sjáanlegan ávöxt), en ekki nota þá sem eyðslueyrir. Bæði gerði það léttara að taka við þeim, sem að nokkru leyti væru hálfgerðir "blóðpeningar", en eins að þá væri auðveldara að vera án þeirra hvenær sem væri, því vonandi verður öryggið einhverntíma það mikið í heiminum. að við getum lifað varnarlausir, en þó án ótta, ⁶ okkar ástkæra föðurlandi.

E.t.v. eru það landráð að vera að hugsa um að láta einhverja hluta landsins af hendi, til margra ára. En eg er aðeins að tala um þetta, því eg þykist vita, að það hafi borið á góma á fundum Atlantshafsbandalagsríkjanna, að her þyrfti að vera á Íslandi, en þér hafið á einhvern hátt getað komið í veg fyrir það, enn sem komið er, ^{ad svo yrði} en slíkt gæti orðið erfiðara í framtíðinni. Enda getur varnarleysið komið íbúunum sjálfum heima, alvarlega í koll áður en lýkur, eins og eg hefi ^{nú} (áður) bent á og ýmsir tala (nú) um.

Jafnvel þótt eitthvað af þessu sem eg hefi minnst á hér, væri talið koma til greina að framkvæma, þá játa eg að það yrði afar erfitt, einkum vegna afstöðu hinna fyrirlitlegu hræsnara í þessum málum þ.e. kommúnistanna og eins fólks sem raunverulega vill þjóð sinni vel, en hefur þá hugsun á þessum málum, sem eg fyrir mitt leyti tel óraunsæja og ekki myndi verða þjóðinni fyrir beztu að framkvæmd yrði.

Þetta fólk einblínir á fögur fordæmi, eins og t.d. Einars Þverægings en gleymir því alveg að það er uppi á 20. öldinni og að það er ekki hægt að snúa jafn auðveldlega á Stalin bónda, sem Noregskonung forðum.

Einnig gæti verið mikill ábyrgðarhluti að standa fyrir málum sem þessum, af hálfu Íslendinga, ef illa tækist til. En ekki held eg að hætta þyrfti að vera á slíku, við gætum treyst gerðum samningum, enda yrði lagt kapp á að hafa þá sem einfaldasta, með engu því ^ó er skilja mætti á tvo vegu.

Enda byggist tilvera okkar sem sjálfstæðrar þjóðar eingöngu á því, að nágrannastórveldin virða okkur sem slíka og brjóta ekki samninga á okkur. Svona hefur það alltaf verið með smáþjóðir og verður víst lögst af.

- Að lokum langar mig til að minnast á átriði, sem er dálítið annars eðlis, en leiðir þó af sama stóra vandamálinu: En það er hætta sem Reykjavík stafar af flugvellinum ef til ófriðar drægi.

Mér hefur dottið í hug til úrbóta, hvort ekki mætti stytta flugbrautir hans og nota síðan eingöngu ^{þær} til innanlandsflug~~s~~ eða jafnvel loka vellið alveg og byggja eitthvað á miðju hans til bráðabirgða, því til sönnunar.

Höfnin er líka mikið vandamál, a.m.k. ef flytja ætti um hana aðrar eins hernaðarnauðsynjar, (eins) og gert var í seinasta stríði. Höfn Bandaríkjamanna fyrir norðan (ef til kæmi) og eins í Hvalfirði myndi þó mikið draga úr þessari hættu.

E.t.v. mætti lýsa Reykjavík ^{"óvíggrta borg"} óvíggrta borg, en bæði er nú, að slíkt hefði lítið að segja í "takmarkalausum" hernaði og svo hitt, að hinum Atlandshafsbandalagsþjóðunum gæti þótt við nokkuð mikið vilja hlífa okkur. En hver er sjálfum sér næstur og ef við hugsum ekki um okkur, þá gera aðrir það ekki.

Sam raunverulegir hernaðaraðilar, gætu Íslendingar e.t.v. komið í veg fyrir að "braggar" hersins yrðu settir alveg inn í miðja bæi og þorp landsmanna og yrði slíkt til mikilla bóta frá því sem seinast var.

Eg vona að þér misvirðist það ekki, að eg skuli senda yður þessa þanka mína, enda heyrði eg yður einu sinni segja (það var þegar verið var að byrja að ræða um Atlandshafsbandalagið), að það væri gott að fá að vita hvað almenningur hugsaði. En e.t.v. tala eg ekki fyrir munn neins nema sjálfs míns í þessu máli.

Svo mikið veit eg í almennum mannsiðum, að ekki er nein kurteisi að senda nafnlaus bréf. En þegar það er ekki gert í illum tilgangi, þá hygg eg að slíkt sé afsakanlegt.

Að lokum vil eg óska yður velfarnaðar í hinu ábyrgðarmikla starfi yðar.

Ungur námsmaður, sem hefur áhyggjur út af sjálfstæði og velferð þjóðar sinnar.....

CONSULATE GENERAL OF ICELAND
50 BROAD STREET
NEW YORK 4, N. Y.

21. febrúar 1950.

Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
R e y k j a v í k.

Kæri Bjarni,

Bréf þitt frá 16. febrúar, sem var sent gegnum sendiráðið í Washington, móttók ég í morgun, og hefi þegar keypt þær tvær bækur, sem þú baðst mig að kaupa. Reikninginn sendi ég hér með, samtals \$8.42.

Ég sendi þér einnig hér með bók, sem kom út fyrir nokkrum dögum, er heitir "The Coming Defeat of Communism". Ég vona að þú hafir gaman af að lesa bók þessa.

Ef að það er nokkuð, sem ég get gert fyrir þig hér, hvort sem það er í sambandi við bókakaup eða annað, skaltu ekki hika við að láta mig vita.

Með bestu kveðjum til þín og konu þinnar,

A large, stylized handwritten signature in dark ink, likely belonging to Bjarni Benediktsson.

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

December 19th, 1950

Dear Bjarni,

I am in receipt of your letter of December 13th, enclosing a check in the amount of \$85.00.

I have credited this amount to your personal account with me which now shows a balance in your favor of \$145.83. I will order the magazine "Freeman" and have it sent to the Legation as requested by you. I understand that the subscription is to be paid from your personal account.

I am extremely sorry about the delays and mistakes which have occurred in connection with the New York Times, but as already explained to the Ministry this is mainly due to the irregular flights of the Lockheed plane. This plane is scheduled to leave on Monday and Thursday, but because of mechanical trouble, this schedule has not been kept lately. If you wish any changes made, please advise.

I hardly have to repeat, that if there is anything at all I can do for you or your family here, I shall be only too glad to do so.

Með bestu kveðjum.
Hannes Kjartansson

Reykjavík, 13. des. 1950.

Góði vinur,

Ég þakka þér fyrir síðast og
alla fyrirgreiðslu þá og endranær.

Ég vil nú biðja þig um að inn-
heimta meðfylgjandi tékk á 85 dollara og
geyma andvirðið fyrir mig, þangað til
ég ráðstafa því á annan veg. Jafnframt
vildi ég biðja þig um að kaupa áskrift
fyrir mig á tímaritið "Freeman" og láta
senda það til mín í gegnum sendiráðið í
Washington, svo það berist heim reglu-
lega með stjórnarpósti. Áskriftargjald
þess fyrir eitt ár mun vera \$5.

Vona þér og fjölskyldu þinni
líði vel.

Með bestu kveðjum,

þinn einlægur,

Hr. aðalræðismaður
Hannes Kjartansson,
New York.

Föstudaginn 24. marz 1950 átti
ég samtal við sendiherra Bandaríkjana,
Mr. Lawson, á skrifstofu minni eftir minni ósk.

Meðal þess, sem ég minntist á, var
þátttaka Íslands í Atlantshafsbandalaginu og
ráðagerðir um varnir landsins. Mr. Lawson
virtist vera ókunnugur þeim ráðagerðum.

Ég lagði sérstaka áherzlu á, að ef
öryggisgæzla þyrfti að vera á Keflavíkurl-
flugvelli, þá væri rétt að hún væri í höndum
Íslendinga. Með því væri margt unnið, enda
hefðu Íslendingar ætíð lýst því yfir, að þeir
mundu ekki una erlendri hersetu hér á friðar-
tímum. Ég sagði, að þetta mál hefði sérstaka
þýðingu fyrir Ísland. Spurningin væri,
hvernig framhaldsumræðum yrði bezt fyrir
komið. Þær gætu farið fram hér eða t.d. ein-
hver Íslendingur, sem autoritet hefði, gæti
farið til Washington til samninga um þetta.
Auðvitað gætu Íslendingar ekki sjálfir staðið
undir kostnaði af rekstri Keflavíkurlflugvallar
og þá heldur ekki öryggisgæzlu þar.

Mr. Lawson þóttist sem sagt ekki
vera inn í umræðum eða ráðagerðum um þetta,
en taldi að hægara væri til árangurs að
semja um þetta t.d. í Washington en hér, þar
sem svo margir aðilar settu hlut að og sam-
þykki þeirra allra yrði að fást.

Við röbбуðum um þetta fram og aftur
og tók ég skýrt fram, að ég hefði í þessu
engar ákveðnar tillögur að gera, heldur vildi
einungis ræða þetta við hann til undirbúnings
síðari alvarlegum umræðum.

2 [1950]

I If no peace-time arrangements are made: What measures can be taken to strengthen the measures contemplated in the short term plan? As the plan now stands no provision seems to be made for Anti-aircraft guns; how soon after the outbreak of war could radar- and airwarning systems be installed? The short term plan now provides for the following forces for the defense of Iceland: 3500 infantry soldiers, 42 fighter planes, 24 air-transport planes, 1 ~~maxim~~ ground control intercept unit and 4 minesweepers. Would this be a sufficient force or is it contemplated that additional forces will be in the neighbourhood?) T

II If peace-time arrangements are made:

1. What measures can be taken outside Iceland to strengthen the country's security? Could navy units be placed in the vicinity (how about submarines?) In this connection it is necessary to make the necessary arrangements for the planning of convoys not only covering the route US-Iceland but also Iceland-UK; the short term plan seems to take only the former into account.

2. Measures in Iceland:

a. Security arrangements in Keflavik, Reykjavik, Hvalfjordur. What would be the size and composition of the security force required for (1) internal security and (2) defense against external attack. (Advantages of intl. of the home force)

b. To what extent could the security arrangements be mechanic? e.g. radar, anti-aircraft guns, airwarning systems. Is it possible to instal such equipment in such a way that it is difficult to estimate its strength from outside?

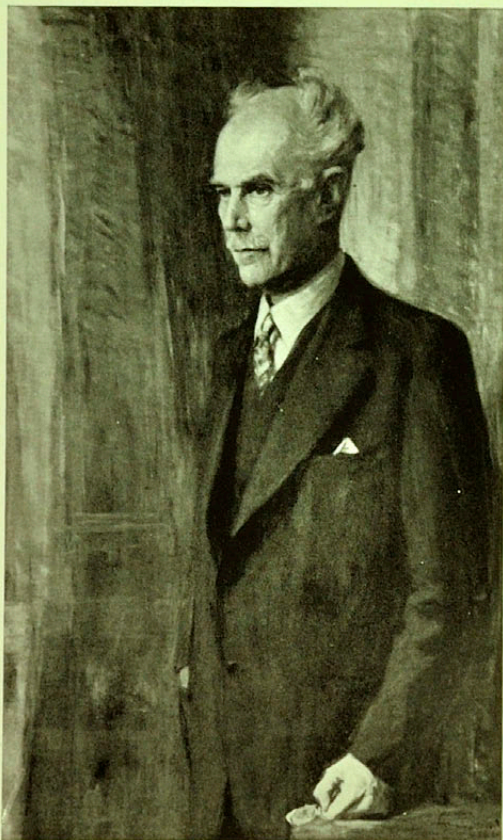
c. How long will it take to make the necessary arrangements under a. and b.?

d. (What would be the cost of the necessary arrangements and by whom payable?)

e. For how long a period should stock-piling be planned in Iceland. Would that be for the Icelandic people only or also for US forces?

I T

T

CARL GUNNE PINXIT

FÖR VÄNLIG HÅGKOMST
OCH HEDERSBEVISNING PÅ
SJUTTIOÅRS DAGEN TACKAR
VART OCH HJÄRTLIGT

Bjarna Benediktsson

STOCKHOLM I AUGUSTI 1950

Référence à rappeler: _____
Please quote: _____

STRASBOURG 19/8-50

Herra utauðisráðgjafi.

Bjarni Benediktsson
Dr.

Kæri vinur,

Þú sendi þér heim með fundargæð
Assembly frá í gær 18. p.m. og fundar-
gæð undirnefndar um Norðursjórn-
fili. Þetta, sem ég hluddi og hlaut
þakki þeirra fyrir.

Mín litla ræða í Assembly í gær
er þarna í útdrætti þingskrifora, og
er rétt eftir háð svo langt sem það
nær og engu nevulegu slepp. Henni
var mjög vel tekið af þinglium.

Til frádleiks sendi ég þér líka
fili. Mackays sem hann flutti dag-
inn áður með krifaði ræðu.

Mein skrifart náttud í Bradford og
það fara flappa og ein flutti Þetta
í liinum síðari. Þó ekki Mackay og
var málflekkur hans varð mjög.

Með kærri kveðnu til ykkar

Ólafur Guðmundsson, Lögfræðingur

Þú sendi Morguninu líka útdrætti.
Herrn. J. er farinn fyrir nokkrunum dögum
hann var þó ein vilturinn.

Bjornson Eyes Governorship

If Gov. Youngdahl decides not to run for reelection, a candidate for his post may be Val Bjornson, associate editor of the Dispatch and Pioneer Press and KSTP radio commentator.

Bjornson

Rumors have been prevalent that the governor might not seek return to his office, but run against Sen. Joseph H. Ball.

In that case, Bjornson said today, he might be a candidate for the governorship, an office for which he has been mentioned numerous times the past several years.

Admitting he had been approached on the subject in connection with the fall elections, he made this statement:

"Since there has been some recent discussion of the possibility that I might enter active politics, I should like to make a brief statement.

"I feel that both Sen. Ball and Gov. Youngdahl deserve reelection. There have, however, been persistent rumors that Gov. Youngdahl might file against Sen. Ball in the party's primary, thus leaving the governorship race an open field.

"With that possibility in mind, a number of people have done me the honor of urging me to consider filing for governor.

"I confess that I have always been interested in politics and the public service—in fact, it is conceivable that I might already have been active in that field had it not been for the interruption in normal life which four and one-half years in military service in the recent war brought.

"Speculative discussion of the present situation still involves a good many doubts which will certainly be clarified the next few days."

Shotgun Wounds Fatal

BRITAIN IS WARNED AGAINST RED PLOT

Labor Minister Alleges Plan to Foment Worker Strife to Disrupt Industry, Utilities

COMINFORM LINK CHARGED

Expose Alarms Parliament—Week-End Agitator Rallies Put Under Surveillance

By CLIFTON DANIEL

LONDON, Sept. 15 — George Isaacs, Minister of Labor, warned Britain today of a Communist conspiracy to foment labor troubles in the country and thereby to disorganize essential services.

British authorities thought that the suspected plot was part of a world-wide Communist plan to interfere with the recovery and rearmament of the Western democracies and their war effort in Korea.

Mr. Isaacs alleged that among the conspirators were men "who have just returned from a meeting with their Cominform friends in Warsaw."

He said that the Government was keeping a close watch on the activities of labor agitators, including a number of meetings this week-end, and would not hesitate "to take all necessary action."

"I am speaking at a time when our men are facing serious risks in Korea and when it is essential that there should be no danger of interference with their supplies and their support," he said.

After the minister had delivered his warning in the House of Commons, Anthony Eden, deputy Opposition leader, remarked that it was "one of the gravest" made in recent years in times of peace.

Communists Scornful

Communist spokesmen, meanwhile, were scornful. Harry Pollitt, general secretary of the British Communist party, said that "the gramophone record about the 'hidden hand of the Communists,' put on every time a legitimate labor dispute arises, no longer deceives any thinking person."

Joe Cowley, a London dockworker who recently visited Poland, denied that he had attended any meeting to discuss the industrial life of Britain.

"Communist agitators—rot!" exclaimed Bill Jones, unsuccessful Communist candidate for Parliament and former Transport Workers Union official who was one of nearly 15,000 bus and trolley drivers and conductors and maintenance men on strike in London today.

A strike committee meeting, attended by Mr. Jones, drew up six demands to be ratified by the strikers. They included a demand that the Government "look into the credentials of the War Minister."

Representatives of North Atlantic Pact Nations In Session at the Waldorf Here.

Yesterday's meeting on contemplated unification of military forces to defend Europe. Starting at the head of the table and running clockwise are Dean Acheson and Charles M. Spofford of the United States; Paul van Zeeland and Fernand van Langenhove of Belgium; Lester B. Pearson and L. Dana Wilgress of Canada; Henrik de Kauffmann and M. A. Vestbirk of Denmark; Robert Schuman and Hervé Alphand of France; Bjarni Benediktsson and M. Gunnlaugur Petursson of Iceland; Count Carlo Sforza and Gastone Guidotti of Italy; Joseph Bech and M. Andre Clasen of Luxembourg; Dr. Dirk U. Stikker and A. W. L. van Starckenborgh Stachouwer of the Netherlands; Dr. Halvard M. Lange and Dag Bryn of Norway; Paulo Cunha and Henrique Queiroz of Portugal; Ernest Bevin and Sir Frederick Hoyer-Miller of the United Kingdom, and Francis Morrissey and T. A. Charlton, secretaries for the deputies.

Challenge on Strachey's 'Fitness' Causes Uproar in British House

Conservative's Attack on the War Secretary for Earlier Pro-Communist Views Starts Wild Scene—Army Bill Approved

LONDON, Sept. 15—A violent disturbance broke out in the House of Commons today over the question of the fitness of John Strachey to be War Secretary in view of his pro-Communist pronouncements in the past.

Although this was not the first time that the Labor Government had been challenged on this score, today's disorder was by far the most prolonged and heated. It occurred during a debate on the National Service Bill which was read for the third time. The bill, which will now go to the House of Lords for enactment on Monday provides for the extension of military service for conscripts from eighteen months to two years.

The uproar developed when Brig. T. H. Clarke, a Conservative and retired soldier of twenty-seven years service, injected into his discussion of widows' pensions the demand that the Government "look into the credentials of the War Minister."

As Government supporters shouted "withdraw, withdraw!" Mr. Clarke continued:

U. S. WILL PROPOSE BONN ARMING ISSUE SNAGS WEST PARLEY

Continued From Page 1

enables United States forces to be stationed in Britain.

Other sources indicated that the United States and Japan might find it desirable in the future to conclude a bilateral agreement providing for the establishment of actual American bases.

Preliminary negotiations with the twelve other interested governments, which include the Soviet Union, will get under way shortly in New York, and they are expected to run about two months. The initial problem will be reaching a decision as to the form the future discussions will take, and an immediate collision with the Soviet Union is expected on that issue.

The Soviet Union has insisted that the Japanese treaty be written by the Council of Foreign Ministers representing its own Government.

There was a similar dispute in the United Kingdom and France. The United States, on the other hand, pressed for broader discussion specifically with the Far Eastern Commission, in addition to the Soviet Union, France, China, Australia, Canada, Burma, India, and the Philippines.

BONN ARMING ISSUE SNAGS WEST PARLEY

Continued From Page 1

from its committee of deputies and heard remarks by the president of the committee, Charles M. Spofford of the United States. The other foreign ministers were sworn to secrecy at the urgent request of Mr. Acheson, who said that the question of German rearmament was a matter of the greatest delicacy and that it was essential that the question be discussed in secret.

Some of the ministers said after the meeting that they disagreed with Mr. Acheson, and that they felt that the people of all the nations belonging to the alliance had a right to know the arguments for and against a proposal of such importance.

In any event, it was learned that the basis of the discussion throughout the day was the forty-page report by the committee of deputies on all phases of the problem involved in the defense of Western Europe against a Soviet attack. The report, it is understood, made no recommendations, but presented an extremely disquieting report on the military, political and economic situation.

The four foreign ministers supporting Mr. Acheson—Lester B. Pearson, Ernest Bevin, Sir Frederick Hoyer-Miller and T. A. Charlton—said that there need be no haste in making such a declaration. It is something that should be too openly

Paris Still Opposes Bonn Army; Wants West Allies Supplied First

Cabinet Declines to Alter Instructions Given to Schuman Before New York Parley—Raw-Material Cost Curbs Sought

Special to THE NEW YORK TIMES.

PARIS, Sept. 15 — France was believed today to have declined to alter her position taken in New York opposing an announcement by the Western Allies of the immediate rearmament of Western Germany.

On the request of Foreign Minister Robert Schuman, the Cabinet met today to reconsider the instructions given to the Minister prior to his departure to the United States. According to the best information here, the Cabinet clung to its attitude and declined to make any important alterations in the initial instructions.

It is understood that Britain and France insisted that the Western European Allies must have priority over their former enemies. To this view, it is said here, Secretary of State Dean Acheson agreed, but it was intimated that the Secretary wished to obtain British and French approval for a common declaration that agreement in principle had been reached on Western Germany's rearmament.

It was also intimated that there need be no haste in making such a declaration. It is something that should be too openly

Here it has been argued steadily that until Allied arming has reached a point where the effectiveness that can be provided by the Western nations have all been equipped, there is no necessity for calling the Germans in. Until that time, it is held, it is useless to bring German questions prominently to the fore. Therefore it is thought unlikely that France is prepared to agree to make a public declaration on the question now.

Other questions before the Western Allied ministers' meeting in New York were taken up by the Cabinet. Some regrets were expressed that a French proposal for unified control of prices and raw materials had not made great progress. Europe's fears of inflation as a result of rearming have been voiced prominently in recent meetings of international financial agencies.

Finance Minister Maurice Petesche again has appealed that something should be done to prevent the rising cost of raw materials from having an influence on the rearming program.

'VOICE' FUND IS CUT TO TOTAL HOUSE SET

Conferees Slash \$20,000,000 Added by Senate to Give Amount Truman Asked

Special to THE NEW YORK TIMES.

WASHINGTON, Sept. 15—Conferees for the Senate and House of Representatives working to reconcile the varying texts of their two chambers on a \$17,000,000,000 supplemental appropriations bill, decided today to cut back funds for the State Department's information and propaganda campaign.

On the authority of one of those present, the Senate delegation capitulated to the pressure of the House group and agreed to recommend that the bill return to a \$77,000,000 figure for the program.

The House had approved this amount. The Senate, when it passed the big bill, had increased it to \$97,000,000, precisely what the Administration had asked.

House spokesmen had contended all along that the allotment they made in the first place took nothing from direct propaganda activities, such as the wireless establishment called "The Voice of America," but simply reduced some collateral enterprises.

Among these were the American Libraries and Information Centers abroad and the Exchange-of-Persons program by which the State Department hopes to indoctrinate selected foreign visitors, by actual observation, with the nature of life in the United States.

While the action of the conferees was, of course, not final, since all they do must yet be reported to both chambers, it strongly forecast an ultimate acceptance of the cut recommended.

Work on the whole text of the bill still was far from finished tonight. For the most part, for some \$15,000,000,000 out of \$17,000,000,000, it is a measure for more money for United States and European rearmament.

CANADIAN LABOR BODY TO OUST RED OFFICERS

MONTREAL, Sept. 15 (AP)—The Trades and Labor Congress of Canada amended its constitution today to require that affiliated unions oust any Communist officers or be dropped from the congress.

Delegates to the congress' annual convention also wrote into the constitution a new clause barring Communist delegates from conventions at the discretion of the executive council. The congress is affiliated with the American Federation of Labor.

In a series of resolutions the congress called for legislation to provide bigger old-age pensions and a forty-hour week for Government employees.

Linkaskjalasafn Bjarni Benediktsson og Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Monsieur le Ministre,

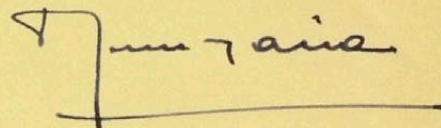
Je viens d'apprendre votre arrivée à Strasbourg et je serais très heureux de venir vous apporter au nom du Gouvernement de la République ses souhaits de bienvenue en France, ainsi que mes vœux personnels de bon séjour dans notre Ville.

Je me permets de vous envoyer un membre de mon Cabinet. Je serais content qu'il vous soit possible de lui indiquer l'heure à laquelle il vous conviendrait de me recevoir.

Recevez, je vous prie, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

Son Excellence Monsieur
BJARNI BENEDIKTSSON
Ministre des Affaires Etrangères
d'Islande
Nouvel Hôtel

STRASBOURG

507 S. Wille St.
Mt. Prospect, Illinois
January 24, 1950

Dear Mr. & Mrs. Benediktsson:

Just a note to thank
you for your card - it
was very nice of you to
remember us at Christmas-
Time.

I am deep in economic
theory and the like at
Northwestern University -
I have not learned to

solve practical problems such as how to get the herring back to the North Coast or how to reduce my personal income tax. However, I like the "intellectual atmosphere" here immensely.

We occasionally get news of Iceland from letters or the newspapers, but we do not hear half enough of the country where we spent such an enjoyable and much too short stay. Luckily, we saw Pétur Thorsteinsson and Ólafny Stefánsdóttir at Rochester, Minnesota, and had a good visit with them, and so heard more about Iceland.

- 3 -

The baby - Lára - is growing very fast and is in good health and very lively.

Thank you again for the card. We hope that everything is going well with you and we send our warmest regards.

Sincerely yours,
Kenneth and Winnie Byrnes

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

November 22, 1950

AIR MAIL

Personal

Dear Bjarni:

Your very kind letter of October 7 reached me just after I had arrived back from a trip to Tangier and just before I was to set off on a trip to Germany. Both of these journeys are now behind me and I trust I shall be able to remain in Washington for some time without further excursions.

I was indeed sorry to miss you when you were here. I still look back upon Iceland as the high point of my Foreign Service career and often wish I could return. Anything which was accomplished during my stay there was due to mutual effort and I hope has resulted in mutual benefit.

We are all well at present and trust that this letter finds you and your family enjoying good health.

With kindest regards and best wishes,

Sincerely yours,

Richard P. Butrick

The Honorable
Bjarni Benediktsson,
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavik, Iceland.

ELLI- OG HJÚKRUNARHEIMILIÐ
GRUND

STOFNAD 1922

2. ágúst 1950

Reykjavík,
SÍMI 4080

Kæri utannríkisráðherra,

Jeg er nýkominn heim eftir 5 vikna drot í London, þ.e. í British Museum
bókasafni. T. D. Kendrick, lærisveinn minn (í íslensku) og vinur er nú orðinn
Director of the British Museum and Principal Librarian, með ráðherralaunum.

Jeg átti 15 mínútna tal við Churchill, hann bað mig vinna
verkefni síð, sem þú ert að segja yður frá.

Jeg leyfti mér að minna á að þér sögdu við mig á undan
alþingiskosningunum síðustu, að þér myndu bjóta mér heim til
yðar eitt hvers kvæði, þegar þær væru afstatnar.

Yfarséinlæsi

Jón Steinn

Grund, 23. apríl 1950. Shakespeare Day (fæðingardagurinn); hinum
ensku-mælandi heimi haldin hátíðlegur í öllum menntastofnunum og skólum.
Líka á Frakklandi síðan 1916 (300 ár sítan hann dó)

Fláttvirkir ráðherra,

Þat hefur ekki ortit úr þri, að þú kemmi til yður eitthvert kvöld, eins og þér
nefndust, eptir alþingis kosningarnar, enda hafit þú sífellt hefð
stór vandamál á hendi.

Nú fer þú, í næsta mínútu, til British Museum Library, sem er
stærsta bókasafn í heimi og langbest af öllum bókasöfnum að vinna í. Þar hef
þú umnið í hálfa öld og þar umi þú mér best.

Ef þér hafit lesit umsókn mína um B. M. L. í bók mínni "Úti í
heimi", sem þú hef sent yður, þá hafit þú séð, hve dæmalaus international
menntastöð þat er. Þú sendi þeim, með bókinni, ensku þýðing á köflunum
um B. M. L.

Nú er T. D. Kendrick, lærisveinn minn í íslensku orðum Director of
th. British Museum's Chief Librarian, með ráðherra-launum. Gefur
hann þri láttit mi þá vel borgað starf við mitt hæfi. Ef þann skyldi
gera þat, í tengist þú á B. M., þó mér líti vel á þessu ágoeta EU-
heimi.

Englendingar hafa í hálfa öld gert mér hærra undir höfði en landar
míni. Allir erum vit svo gæddir, að okkur þykir vænt um þat.

Annars ætlati þú að segja yður af viðtali við (Churchill snemma í apríl,
mínútu á undan hertökum), hef þengit leyfi hjá honum að birta í næsta
bindi útsöfn minnar (kemur í des. 1950) bréf hans, dags. 16 apríl 1940 til mín.
Þat er eitt af 19 bréfum frá honum, sem þú á.

Nú kemur Churchill til valda í haust. Vertu þú ekki langt að birta þess,
að hann sendi - fyrir hönd U.S.A. og Bretveldis - Ultimatum til

Stalin srotljótandi; Clear out of the 10 countries in E. and S. Europe which you
wrongfully occupy. An immediate answer is requested — or.

Or þýðin, að á svipstundu, og í sömu andrú, verða Kreml. öll vopnabú herrens
og allar vopna-verksmiðjur, jafnvel þær sem eru neðanfjarar, í Rússlandi; allar
og öll, brennd til ^{agna} til. Rússar vita nákvæmlega af njósnarmönnum sínum, að
þetta getur U.S.A. gert. Þeir lata undan heldur en að verða
vopnlausir og leitlozalausir.

Stötin þar sem Rússar eru að reyna að smíða "atom bombs" etc. er ein affverksmiðjun
þeim, sem bráttar verða.

Metvinsemd og virdinga

Ydarcinlaegun

Jon Petursson

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6. D. C.

27. júní '50

Góð vinur,

adeins örfa ord með
Stulley. Hann er alls góðs mak-
legur, einsoq þú veizt. Alltaf með
okkur. Hann þakkar bódit. Vill
ad Lawson ráð; hvort þú gefur
dinner eða fent með þá utái
bannum. Sendi copius af Marshall
ráðu 3. júlí. Ef þér líst; látur þú
blóðni þá. - Viltu gjöra svo vel
og lata borga fyrir mig farsedil
hérí AOA fram + aftur. Fer heim með
flight 142 frá New York 19. júlí.

Ef ég ferdast ekki á vegum ríkis-
& Hornar, viltu þú gjöra svo vel og
birta Þor Drápsón eigi um
þetta. — Hulleý er: kynnisfor.
Gott væri að hann kynnist til
hlitar óáneygja okkar út af Kefle-
vík, og jakuedum tilloqum til
birta. Ég vona að samtali okkar
við Acherson í London fari
bráttum að vera árangur, sbr. bref
mitt til ráðuneytis. Þótti ekki að
væri í Lundúnesamtali. Með altíð
gjöra seinni. — Hulleý á forum.
Hlakka til að sjá þig. Þú
hefst fyrsta umvöld, blessaðu
THOR

Reykjavík, 27. mars 1950.

Góði vinur,

þakka þér bréf frá 22. mars. Málaleitunina út úr tilflutningi á Magnúsi V. Magnússyni mun ég að sjálfsögðu athuga. Ég hef allra sízt lögum til að gera þér eða honum óþægindi. Samleikerinn var sá, að mér skildist greinilega á þér síðast þegar við hittumst, að þú teldir tímabært, að Magnús væri fluttur til, þó að þú þé sem nú teljir hann égatan mann. Það var því meðal annars vegna þessa, sem ég taldi rétt að gera aðra skipan á þessum málum, áður en ég fari, og eins og oft vill henda varð þú í skyndi að gera það, sem út af fyrir sig hefði þurft að undirbúa betur. Ég mun nú athuga hvernig þessu verður þokað til og eru þó á því nokkur vandreði, þar sem þarna er um ráðstöfun á fleiri mönnum en þeim Magnúsi V. Magnússyni og Péttri Eggerz að ræða.

Eins og ég sagði þér í símanum, urðum við fyrir miklum vonbrigðum út af þýzkalandssamningnum og reyndust þeir jafnvel enn sumari en við höfðum vonað. Ekki er að sjá, að vinir okkar vestra hafi veitt okkur nokkra aðstoð, sem þýðingu hafi. Mér skilst hiasvegur á þér, að þú teljir möguleika til þess, að þeir geti veitt okkur einhverja frekari og þá raunhæfa fyrirgreiðslu.

Hr. sendiherra Thor Thors,
Washington.

Ég reyndi nokkuð að fiska eftir þessu hjá Mr. Lawson hér en féan fljótlega, að hann var siveg blankur, og lét ég þá svo heita, að ég væri að almennu rabbi við hann og einungis til undirbúnings, ef þeir leituðu hans ráða að vestan. Sendi ég þér skýrslu um það samtal og einnig Þýzkalands-samninginn og vil ég jafnframt biðja þig að taka málin nú einn upp við þá í Washington og sýna þeim fram á hver vó er hér fyrir dyrum að segja má að hraðfrystisfisksmarkaður er nærri því allur bruninn, Þýzkalandsmarkaðurinn að mesta úr sögunni og enski markaðurinn óstöðugri en nokkra síani áður. Þessi atvik gera það að verkum, að gengis-lakkunin, sem við samilegar aðstöður hefði getað gjörbreytt aðstöðu hér, verður nú e.t.v. Þýðingarlítil, þ.e.a.s. nær ekki sínum upphaflega tilgangi. Mitt er öllum skynbornum mönnum ljóst, að úr því sem komið var, var núna með öllu óhjákvamileg. Við eigum því ósegjanlega mikið undir, að okkur verði veitt sú fyrirgreiðsla og aðstoð, sem frekast er framkvæmanleg.

Treysti ég þér til þess að gera þitt bezta í því og vona að gifta fylgi þeirri viðleitni.

February 16, 1950

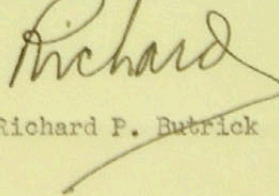
Dear Mr. Benediktsson:

Gretchen and I have been most chagrined about the baby shoes. Gretchen turned them over to Woodward and Lothrop for bronzing. They sent them to the factory to be bronzed and have a record of having received them from the factory. From that point there is no further information. So, regrettably, they are lost. Mr. Randall Buckingham of Woodward and Lothrop has telephoned me to express his company's regret over this matter and I believe he has also written you. As you know, I am sure, Gretchen and I feel terribly upset about this. If you could send us the mates to the two baby shoes, I feel sure that we could successfully carry through the original commitment now and we could get them bronzed without incident. Would you be willing to do this?

I am off on a trip to Johannesburg and Lourenco Marques, leaving from New York on the 20th of February. From there I shall go to Cairo, Rome, Madrid, Paris and London. The plane from London to New York, leaving on March 22, is not scheduled to stop at Keflavik but in case weather conditions force us to land there, I shall try to get into Reykjavik for a few hours at least.

Gretchen joins me in all good wishes to you and Mrs. Benediktsson.

Sincerely yours,

Richard P. Butrick

P.S.

I hear that the President has not had good health this winter. When next you see him please convey my kind regards and best wishes for his improvement, and also, be good enough to remember me to any inquiring friends.

The Honorable
Bjarni Benediktsson,
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavik, Iceland.

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6. D. C.

22. marz, 1950.

Hr. utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Gæðvínur,

Það er víst best að byrja á því að endurtaka hamingju-
óskir mínar til þín og ykkar allra, sem mestan þáttinn áttu í
því að koma saman hinnu nýju ríkisstjórn. Þetta hefði í raun-
inni átt að ske fyrir löngu, því að fyrri svokölluð samvinna
milli Sjálfstæðisflokksins og Framsóknar hefir ekki verið einlæg,
og ekki nógu sterk. Vonandi reynast hin nýju samtök heilsteyp-
ari, og geta þau þá bægt vandanum frá dyrum og bjargað okkur
fram úr ógöngunum. Eg býð nú fregna að helman með hverjum hatti
þetta þrekvirki tókst. Það er athyglisvert með blessaðan For-
setann okkar, að hvenær sem hann vill koma saman ríkisstjórn
eftir sínu hefði sér hann aðeins einn mann, og sama má raunar
segja um dagblaðið Vísir. Eg er mjög ánægður með það, að þið
Ólafur skulið vera saman í ríkisstjórninni, og raunar Björn
Ólafsson líka, og álit eg að á betra verði ekki kosið. En allt
veltur nú á því hversu traustur hinn helmingur ríkisstjórnarinnar
reynist. Það er best að vera bjartsýnn og trúá aðeins því besta.

Eg varð satt að segja dálítið undrandi, þegar eg fékk
skeyti þitt 10. þ.m. að Magnús V. Magnússon ætti að flytjast
heim frá 1. maí. Það var þó mikil bót í máli, að beðið var

staðfestingar minnar á þessari skipan. Mig minnti að við hefðum svo umtalað, að eg kysi engan mann frekar hér en Magnús, en mundi þó aldrei vilja standa í vegi fyrir því, að hann yrði færður til, ef um frama væri að ræða. Það má að sjálfsögðu um það deila, hvor staðan er æðri að vera Counselor í Washington eða deildarstjóri í ráðuneytinu, en þegar þess er gætt að Magnús hefir starfað í utanríkisþjónustu í 12½ ár, eða frá því í september 1937, og er því næst elztur Stefáni Þorvarðssyni í heimabjónustu, þá hélt eg að að því liði að minnsta kosti, að hann fengi einhversstaðar stöðu sem Chief of Mission. Einu sinni var um það talað, að hann færi til Moskva. En hvað sem öllu því líður, þá hefði Magnús fúslega heimfarið, og eg þá sætt mig við það, ef ekki sérstakar persónulegar ástæður væru fyrir hendi, sem eg nú vil skýra þér frá í trúnaði. Eins og þú líklega hefir heyrt hafa Magnús og Audrey verið skilin að borði og sæng frá því í júnímánuði, s.l. Þau leita nú lögskilnaðar, og mun Magnús fá hann í byrjun júní. Svo hefir nú nýlega skipast til, að Magnús hefir trúlofað sig ágætri íslenskri stúlku, Guðrúnu Sveinsdóttur frá Akureyri, sem hefir verið á heimili okkar s.l. 1½ ár. Erum við Agústa mjög ánægð með þann ráðahag. Þau ætla að gifta sig líklega um 17. júní, að fengnum lögskilnaðinum. Af ýmsum ástæðum vilja þau helst gifta sig hér í Washington og vera hér búsett um nokkra hríð fyrst í stað. Magnús óskar því þess, að hann verði ekki fluttur til fyrr en í fyrsta lagi um næstu áramót. En mér fyndist heppilegast að þetta kæmi ekki til fyrr en t.d. 1. febrúar eða 1. marz, 1951. Eg og skyldi vera við United Nations næsta haust, sem mun

standa frá 20. september fram að jólum, þá væri ekki æskilegt að hinn nýji maður kæmi fyrr en í fyrsta lagi í janúar. Eg vil geta þess að Magnús fer fúslega heim á þeim tíma, sem síðar verður tiltekið, og ennfremur að mér mun vera ljúft að starfa með Pétri Eggerz, verði eg áfram við störf hér á þeim tíma. Pétur Eggerz skýrði mér frá því í London 1947, að hann langaði til að koma til Washington, og tjáði eg honum að það væri mér að skapi, þegar ástæður leyfðu. Eg teldi það ekki heppilegt að Pétur kæmi hingað í maímánuði, því að hans fyrsta hlutskipti yrði þá að þola djöfulskap hitanna í nokkra mánuði. Það væri því æskilegra að hann kæmi að vetrarlagi og smávendist loftslaginu. Eg vona að þú getir fallizt á þessar skýringar, og takir aðstæðurnar til greina, og er þá líklega bezt að ákveða mannskiptin frá ákveðnum degi að telja, svo að báðir megi vita hvað í vandum er. Þú lofar mér að heyra frá þér.

Þýzkalandssamningar. Hingað bárust fregnir um það, að samið hefði verið milli Þjóðverja og Íslendinga í Frankfurt um viðskipti á þessu ári fyrir alls 6 milljónir dollara, og að þar af skyldum við kaupa frá Þýzkalandi fyrir 2,5. Þetta er mun betra en við höfðum áður heyrt hér í Washington, og væri mér kærkomið að vita hvernig þessum málum lyktar. Mér hefir alltaf fundizt sjálf-sagt að gjöra einhvern samning, þótt ekki væri fullnægjandi, því að það gæti þá að minnsta kosti hindrað það, að aðrar þjóðir notfærðu sér smuguna. Síðan þegar alvara ástandsins blasir við, yrðum við að leita hjálpar hér í Washington til að ráðstafa því, sem enn er óselt, og yrðum við þá að reyna að finna einhverja aðferð aðra

en þá að þvinga vinveitta þjóð til að kaupa vörur, sem hún ekki vill. En um það var að ræða í afskiptum State Department af samningunum í Frankfurt.

Eg veit að þú hefir í mörgu að snúast og vandamálin bíða allsstaðar óleyst, þrátt fyrir hina nýju sterku ríkisstjórn. Eg lét því þetta nægja í bili.

Magnús fór á gótu konu

í Guðrúnu. Ágústa hefir miklar metur á henni. Hjónabandið verður hönnum til unæðar, í stað þess Kvalræðis sem áður var. —

Nú er bríðum ár síðan þú varst hér að undirrita Atlantshafs-Sáttmálan. Ekki hefir heimráðandi batnað síðan. Nú verður vist fjóðringamikill fundur utanríkisráðherra bandalags-landanna í maí í Evrópu. Þú verður þú að meta, þú að þú þú þú þú að hafa aktiva þátttöku. —

Vit Ágústa sendum þér og friu Sigríði okkar bestu kveðjur og allar góðar óskir,

þinn einlægur

Thors

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6. D. C.

p.t. New York, 8. desember 1950.

Gæði vinur,

Ég hefi lengi ætlað að skrifa þér einkabréf til þess að skýra þér frá því, sem hér hefur gerst, en mér hefur virzt að skýrslurnar, sem við Jónatan höfum sent heim undafarið og nú eru orðnar um 20, geri nokkurnveginn grein fyrir málunum, sem hér hafa verið tekin til meðferðar. Það er í rauninni ekki svo mikið sem gerst hefur bak við tjöldin. Ágreiningurinn milli vesturs og austurs er orðinn svo greinilegur að augljóst er, að engum þýðir lengur að breiða yfir hann. Málin eru rædd opinskátt og af mikilli hörku og atkvæðin síðan látin tala. Í meztu hitamálanum fá Rússar aðeins sín fimm fðstu atkvæði en hinumegin eru 50-53 atkvæði. Júgóslavía reynir oft að sitja hjá og Indland og Indonesia sömuleiðis.

Við höfum ekki verið í neinum vanda staddir og því ekki þurft að leita heim. Utanríkisstefna Íslands er mörkuð, fyrst og fremst með þátttöku okkar í Atlantshafsbandalaginu, og þegar allar þessar bandalagsþjóðir okkar standa saman hefi ég talið það vafalaust, að við stæðum með þeim og gjörðum enga tilraun til að rjúfa þetta bandalag.

En vandinn getur farið að koma og það er í sambandi við styrjöldina í Kóreu einkum vegna innrásar Kínverja inn í Kóreu. Það er tvímælalaust rétt, sem McArthur segir, að

Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson
Utanríkisráðuneytið,
R e y k j a v í k.

hér sé um nýja styrjöld við nýja óvini að ræða. Hinni fyrri Kóreustyrjöld, þ.e.a.s. við kommúnistaherinn frá Norður-Kóreu, virðist lokið. Nú eru hinsvegar um 300.000 kínverskir hermenn vel þjálfjaðir búnir nýtizku vopnum komnir á vígvöllinn, og vitað er, að við landamærin bíða a.m.k. $\frac{1}{2}$ milljón hermanna. Það er einnig vitað að Kínverjarnir hafa mannafla eins og mýflugur og Rússar eru reiðubúnir til að vopna þennan lýð. Þetta er að verða gildra, sem Bandaríkin ætla sér ekki að festast í. Fólkið í þessu landi vill ekki fórnna sínum sonum í óendanlega og vonlitla baráttu við kínversku mýflugurnar, vitandi það að Rússar standa á bak við og fagna mannfalli og fórnnum Bandaríkjana. Þótt svo eigi að heita að það séu Sameinuðu þjóðirnar, sem berjast í Kóreu, er það vitað, að aðrar þjóðir en Bandaríkin munu ófúsar og líklega ófáanlegar til frekari fórnna.

Þegar þetta er skrifað er fundi Truman og Attlee ekki lokið, en sennilega get ég sent þér skýrslu um fundi þeirra áður en ég sendi þetta bréf frá mér. Í New York Times í morgun stendur með stóru lettri, að Truman og Attlee geti ekki náð samkomulagi um Formósa og Kína og enn fremur, að Rauði herinn sé kominn suður fyrir 38. breiddargráðu. Þrettán Asíuríki afhentu á þriðjudaginn sendimanni kommúnista, General Wu, áskorun um, að stöðva kommúnistiska herinn við 38. breiddargráðu. Í gærkvöldi, er ég hittí fulltrúa Indlands í boði hjá Bretunum, sögðu þeir mér að ekkert svar væri komið og þjuggust þeir jafnvel við, að General Wu, sem er álitinn aðeins kommúnistiskur sendisveinn, hefði ekki símað þessa áskorun til Peking. Sennilega verða því vopnin ein látin tala.

Á Allsherjarpinginu er beðið eftir ákvörðun Truman og Attlee. Þó hefur verið tekið upp nýtt dagskráratriði sem nefnist "Intervention of the People's Government of the Republic of China" in Korea". Það var samþykkt að taka þetta upp með 51 atkvæði gegn 5 Rússanna. Vishinsky barðist heiftarlega á móti því að málið yrði tekið upp og sagði, að þetta mál kæmi Sameinuðu þjóðunum ekki við. Kínverska stjórnin hefði enga innrás framið í Kóreu og það kæmi S.þ. ekki við þótt nokkrir kínverskir sjálfboðaliðar væru að hjálpa Kóreubúum gegn árás ameríska imperialismans. Ég sendi þér ræðu Vishinsky og einnig ræðu Ambassador Austin, sem svaraði mjög vel í pólitísku nefndinni í gær. Þar taldi hann upp 30 kínversk herfylki, sem herir Sameinuðu þjóðanna hefðu orðið varir við nú þegar í Kóreu. Ennfremur hélt General Romulu ágæta ræðu, þar sem hann bar saman framkomu Rússa við ýmsar smáþjóðir, svo sem eins og Eystrasaltslöndin þrjú, og framkomu Bandaríkjanna við Filípseyjar og aðrar smáþjóðir.

Nú hefur verið borin fram tillaga frá Kúba, Equador, Frakklandi, Noregi, Bretlandi og Bandaríkjunum, sem er nærri því samhljóða tillögu þeirri, sem þessi 6 lönd samþykktu í Öryggisráðinu nýlega. Tillaga þessi er ekki eins ákveðin eins og Bandaríkin hefðu óskað, en felur í sér aðeins tilmæli um það, að Kínverjar hafi lið sitt á brott úr Kóreu. Það er vitað, að þessi tillaga verður samþykkt með um 50 atkvæðum gegn 5, og sendi ég þér hér með tillöguna sjálfa.

En hvað næsta spor verður, það veit enginn í dag, en sennilega skeður eitthvað nú um helgina. Þá má vera, að við lendum í vandræðum. Ef svo er, þá mun'eg síma þér og biðja þig að hringja mig upp. Ver má að það samtali hafi farið fram áður en þú færð þetta bréf.

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N. Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

11. Des. '50

Fyrri hluti bréfsins var skrifaður föstudagsmorgun 8. Des, en mið & mánudagskvöld. Þi hefi andrítad síð tilkynninguna um fund Trumans og Attlee. Sendi hana samt ásamt grein úr N. Y. Times. Þeir vilja ekki frímalast við kínverjana og segiast standa þitt saman, en gátu ekki nið samkomulag um Formosa eða þitt fóku Kína í U. N.

Enn þi hefi Indland ekki borið fram neina miðlungs till. í politísku nefundinu, þótt fullgert sé að hin Komi á morgun, flutt af Asíuríkjunum 13. Þar verður áskorun um Cease-fire og fróðar og sáttanefnd skipuð. Eg bauð Arne Sunde, Ambassadó Noregs í Security Council, í lunch í dag úti Lake Success og taldi hann þá rist að till. Komi fram og líklega yrði hin samþykkt, þar sem till. Sexveldanna (Noregs er ein flufningsm.) yrði tekið aftur. Tilgangurinn var að láta Asíuhermenn eina um að

2

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N. Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

gata fríðar í Koreu og þú líkasti U.S.A
 vel. Yndi þú Indland að leggja fram her-
 afla. En þegar ég fór heim frá Lake Success
 kl. 6 var allt í óvissu og höfðu vafa-
 samar. Fulltrúar Indverja, Brets og USA
 höfðu setið á fundi lengi síðdeis og
 ekki samkomulag náðt. Bandaríkinn
 eru eitilega hrædd við að leggja niður vopn,
 nema örugglega sé frá öllu gengið, en
 vilja hinsvegar losna úr þinni russnesku
 gjöldu í Korea. Það getur þú farið svo
 að við verðum í vanda með atkvæð-
 orkar og mun ég þú bita þig að hringja,
 eða Drif ef þú ert fjarinn. Þú þig sjón
 honum þetta bréf. Mær finnst erfið fyrir
 okkur að vera á misti. Þill. um vopnahlé
og sættu leitungu. Þetta skýrist samt allt betur
 slinna í umræðunum, bæði af hendi USA
 Brets og Rússanna. - Vit erum nú í sömu
 sporum og þegar Drifur talaði við mig laugardags-
 morgun

3

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N.Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

Þokkur málefni.

Áskeli Löve var neitað um landvist í Kanada af þri háum og falin Kommunist. Þetta sagði Pearsson mér í Frínadí.

Dagpeningur heit. Málið var ákveðið meðan Staus Andersen var á leitum heim, skv. brefi vinkunnar. 35 d. frá móttöku degi brefsins 21. nov, þangað til 5. d. Þurfti að vita vegna Jónatans. Fullnægjandi.

ECA. Er byrjastur áttu edkja á um framlagist frá 1/1 - 30/6 1951. Tala við Bissell hsk þessara viku eða næstu. Sögðust í morgun ekki vera tilbúin fyrir. Kennuðust ekki við neina fund í London um þetta mál, og skur snest.

Bankalöggröf. Fundur + Bank eru nú að reyna að finna menn til að fara til Íslands í Janíarbyrjun. Fel líklegt að við fáum lán til Evrópukaupa Soggs + Laxar, án þess að sendir þessu að fara heim til rannsóknar í þri máli.

4/

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N. Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

12. Des.

Nú í morgun er skipt frá till.

Indlands: 12 Asía. Araba ríkja í
N. Y. Times. Gengur úti 1) Cease fire
og 3 manna nefnd til að koma frá,
Entezam og freis útnefndi^{af} honum.

2) 7 ríkja conference, on Far Eastern
Problems. Það er auk Korea, U.N.
representation og Formosa. Meðal ríkja
altið kommuniste Kína að vera, auk U.S.A,
Bretlands, Rússlands, Frakklands, Indl.
og Egyptlands. - U.S.A. vill líklega
ganga að 1) ~~er~~ ekki blanda Formosa
og U.N. inni Korea málið. Romulo, einn
af flm. till. er samþ. 1) en það um frst
um 2). - Við hlýstum að vera með 1)
en: vanda um 2). Við hvizt Bretar falligt
á 2).

5)

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N. Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

Room 820

Sendu N.Y. Times með grein um
þetta. Er að skunda úti. Lake Success
þorsem till. verður lögð fram í political
Committee. Bið ykkur hringja
eftir miðtíku þessa bréfs á morgun
eða frímtudag.

Falad. í morgun við
Pentagon. Vonu að geta sínað í Kvöld
upplýsingar um heilverndina. Hefi dreg-
ið að svara ykkur vegna manuskripta
í Regional Planning Group.

Postur verður nú að fara.
Óske þeir góðrar ferðar til
Evrópu, með bestu kveðjum

Thor

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6. D. C.

Db. sr. 8.A.2
28. ágúst, 1950.

Nr. 364
Atlantshafsbandalagið.

Hér með sendist yður, hæstvirtur utanríkisráðherra, afrit af Memorandum, dags. 25. þ.m., frá Standing Group, Military Committee, varðandi öryggisráðstafanir til þess að koma í veg fyrir að flugvellirnir í Keflavík og Reykjavík komist á vald óvinanna áður en liðsaflí Atlantshafsbandalagsins kæmi til Íslands, ef til styrjaldar skyldi koma.

Í þessu Memorandum er bent á hversu varnarlausir flugvellirnir eru núna og því næsta ógjörlegt að verja Ísland, nema að einhverjar varnarráðstafanir séu gerðar áður en að styrjöld kann að brjótast út.

Í lok Memorandum þessa er beiðst upplýsinga um hvaða ráðstafanir Ísland sjálft geti gert á friðartímum til þess að tryggja örryggi þessara stöðva og hverrar aðstoðar Ísland óski eftir og vilji þiggja frá öðrum Bandalagsþjóðum á friðartímum til þess að auka örryggi sitt.

Loks er þess farið á leit, að íslenska ríkisstjórnin veiti sendiherra sínum í Washington umboð til þess að ráðgast um þetta mál við Standing Group Atlantshafsbandalagsins.

Með sérstakri virðingu,

F. h. s.
Magnus V. Magnússon

Hr. utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

ICELANDIC VICE CONSULATE
GRAND FORKS, NORTH DAKOTA

7. júní 1950

801 LINCOLN DRIVE
TELEPHONE 3397

Herra sendiherra Thor Thors,
Legation of Iceland,
Washington, D.C.

47.8.1.
JUN 15 1950

Kæri vinur!

Eg vil leyfa mér að flytja við þig mál, sem mér er mjög hugleikið, að næði fram að ganga.

Þannig standa sakir, að nú í ár á hið Evangelíska-lúterska Kirkjufélag Íslendinga í Vesturheimi 65 ára starf að baki, því að 66. kirkjuping þess verður hað seinni partinn í þessum mánuði. Þætti mér því vera verðugt og fara vel á því, ef núverandi forseti Kirkjufélagsins, séra Egill H. Fafnis, að Mountain, North Dakota, væri sændur íslenzku Fálkaorðunni, bæði í tilefni af þessum tímamótum í starfssögu félagsins og þá jafnframt í viðurkenningar skyni fyrir langt og gott starf í þágu þess og íslenzkra félagsmála vestan hafs. Hann hefir um allmörg undanfarin ár skipað forsetasessinn, en var áður árum saman ritari félagsins og á ýmsum öðrum sviðum gegnt þýðingarmiklum störfum í þágu þess. Hann hefir um aldarfjórðungsskeið, eða nálega þá tímalengd, verið þjónandi prestur í tveim fjölmennustu Íslendingabyggðum vestan hafs, í Argyle, Manitoba, og íslenzku byggðinni í Norður-Dakota. Einnig hefir hann átt seti í stjórnarnefnd Þjóðræknisfélagsins.

Má eg í þessu sambandi geta þess, að báðir nuliðandi fyrirrennarar hans í forsetasessinum, þeir séra Kristinn K. Ólafsson og dr. Haraldur Sigmar, hafa verið sændir Fálkaorðunni; sama máli gegnir um aldurforseta vestur-íslenzkra presta, séra Runolf Marteinson, og

ICELANDIC VICE CONSULATE
GRAND FORKS, NORTH DAKOTA

801 LINCOLN DRIVE
TELEPHONE 3397

um séra Valdimar Eylands, varaforseta Kirkjufélagsins og fyrrv.
forseta Þjóðræknisfélagsins.

Að öllu ofangreindu athuguðu, leyfi eg mér því að mæla ein-
dregið með því, að séra Egill H. Fafnis verði sændur Falkaorðunni.
Vona eg einnig, að þú sjair þer fært að vera því máli fylgjandi
og flytja það við rétta aðila.

Með beztu kveðjum.

Dinn einlægur,

Richard Beck

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6. D. C.

4. apríl, 1950.

Gætt. vinur,

Eg þakka bréf þitt frá 27. marz, Mér þykir leiðt að vandkvæði skuli vera á því að fresta för Magnúsar V. Magnússonar héðan, en eg treysti því, að þú finnur einhverja leið til næstu áramóta, eða minnsta kosti til hausts. Þegar eg talaði við þig vissi eg ekki að hér væri um þrjá menn að ræða, og að Gunnlaugur Pétursson ætti líka að flytjast til London. Það væri mjög æskilegt að heyra frá þér við fyrstu hentugleika hvenær mannaskiptin eigi að fara fram, því að eg tel heppilegt, að Pétur og Magnús yrðu eitthvað samtímis hér í Washington svo að Magnús gæti sett hann inn í starfið.

Eg skil það vel að ykkur hafi orðið það vonbrigði að Bandaríkin gátu ekki neytt Þjóðverja til að taka meiri ís-fisk. Eg er hræddur um, að eg hafi vakið of miklar vonir hjá þér, er eg minntist á það í símann að reyna að fá Bandaríkin til að greiða fyrir afurðasölu okkar eftir öðrum leiðum. Eg vildi aðeins reyna ennþá einu sinni, þótt eg hefði litla sem enga von, og er það samkvæmt reglunni að gefast aldrei upp fyrr en allar leiðir eru þrautreyndar. Eg fer því á stúfana, en þú skalt engar vonir gera þér um árangur.

Eg skrifaði þér opinbert bréf út affundi Atlantshafs-

Hr. utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

ráðsins. Er það meðfram vegna þess, að Richard bróðir sagði mér í bréfi nýlega, að þú og Ólafur hefðu komið ykkur saman um að skipta ykkur ekkert af þessum fundi, og láta engan mæta. Þetta fyndist mér óráð mikið, því að fundur þessi getur orðið mjög þýðingarmikill, og í sambandi við hann væri unnt að koma okkar hagsmunamálum á framfæri. Þú þarft því ákveðið að mæta. Mér þætti vænt um að heyra frá þér, hvaða ráðagjörðir þú hefir í þeim efnum.

Hannes Kristjánsson hefir betið mig að geta þess að þeir bræður yndu fyrir mikklu þömi ef Helicoptes fluguð þeirra yndi ekki Keypt. Hann segir að Gísli Jónsson hafi umbod fyrir enskar vélar og af þri stafi áhugi hans. -

Bez þu kvæðu og öski,
þinn linl.

Thor

SG 450/04 (1)

18 September 1950

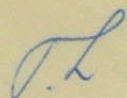
Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter dated 14 September 1950 containing Iceland's generous offer of 125 tons of cod liver oil as its contribution to the United Nations effort in Korea.

It is noted that this donation is made through the United Nations International Children's Emergency Fund, and it has at once been passed to the Unified Command. As soon as Unified Command have noted their acceptance, I shall inform you immediately.

I would be grateful if you would inform your Government of my deep appreciation of their generous offer.

Please accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Trygve Lie
Secretary-General

Mr. Thor Thors,
Permanent Representative of Iceland
to the United Nations,
Hotel Gotham,
55th Street and 5th Avenue,
New York, N.Y.

GISLI HALDORSSON
THE ENGINEERS' CLUB
32 WEST 40TH STREET
NEW YORK

13. Sept. 1950

Kari Bjarni

Ég er hérna í New
York og þetta af þér
og þig langaði einhver
tíman til að hlíða þig
þú pólíticusurum, þú
var mér áhætti af
að hitta þig.

Ég bý hérna í ágætum
og rállegum hlið.

Síminn er PENNSYLV. 6-5500
Room 901, ef þú vildir
ná til mín. Niðri í
þorun lufi og síma

Coitlandt 7-3786

165 Broadway Rm 1017

Kæri kveðju

Gisli Haldorsson

Hotel Buckingham
New York 16. Okt. 1950

Heiðræði kóri vinur,

Þegar við á dögunum áttum samtál um fiskeðluna hér vestan hafs, mæltist þú til þess að ég skrifaði þér um það efni, þótt það mál heyrir ekki beinlínis undir starfssvið þitt í ráðuneytinu. Ég skilfa því eftirfarandi hugleiðingar „þrívát“ til þín, vortandi þess að þú gjörir svo vel að koma þeim atriðum, sem þú álitur mestu máli skipta, til vinsamlegrar athugunar hjá þeim, sem hér eiga sérstaklega hlut að máli.

Það er óþarfi að benda á það, hve mikil þörf Íslendingum er í sölu afurðanna hér vestan hafsins vegna gjaldeyris, hagkvæmari innkaupa og viðjarverðra tóna. Ég vil heldur ekki fjölyrða um það hve hér er um stóran og vaxandi markað að ræða, sem af Íslendinga hálfu er allhög tilid kannaður og notaður. Og ég vil einfremur leida hjá mér að minnast á það hve stólega vörumum er fylgt eftir til kaupmannanna, sem dróifa þeim til neytendanna og sem heftar upplýsingar geta gefið um kröfur þeirra. Að verða vit kröfum neytendanna er þó ein aðal undirstaðan undir hagkvæmri og vaxandi sölu.

Í þessu efni má vísa til skýrslu Mr. Cooley's, sem fjallar um ýmsa galla við framleiðslu fyrsta fiskejarins og gefur tillögur til umkóta, sem vortanlega verða teknar til greina. Ég vil þó sérstaklega vekja athygli á einni tillögu hans, sem vori óskandi að komist sem fyrst til framkvæmda. Það er um frystihús er vori fjármýnd í allri framleiðslu og afgreiðslu og jafnframt tilraunastöð að því er snertir fjölkrentni og frígang afurðanna. Þar þyrftu að starfa strangir og spfir stjórneendur vandvirkir og samvirknissamir, er ymnur þá mánu sambandi við seljendur í markaðslöndum og fengju frá þeim tillögur og upplýsingar um tilre og verðlag varanna.

Það vill mi svo vel til að ríkið hefir til umvindað Fiskidýraverið, sem þyrfti að gjöra þannig úr gæði, þá það yftri nokkurskonar skóli á sviði frýstingar og annarar tilreiddu matvaramanna. Það ekki að veita aðgang og leiðbeiningar þeim, sem stjórna áðrum frýstihúsum og vera kúid nýjustu og bestu tækjum til fjölbreyttrar framleiðslu og þökkunar. Því miður hafa orðið ýms mistök í þessum efnum, sem hafa valdið kaupriplingum, verðafslatti og greiddubögum, auk óþögunda og alíðshnekkis. Þetta stendur í vegi fyrir því að auðvelt sé að selja fiskinn ósítan eða fyrirfram og miðast við því að kaupendurnir reyni að tryggja sig fyrir þessari áhottu í lögra verði.

Eins og mi hagar til með sölu á fræðfiski, er honum @ mestu leggi dreift út um Bandaríkin í hendur umboðsmanna eða fiskkaupsmanna, sem selja hann í umbodis og á ábyrgð framleiðenda. Þeir verða oft aðgeyma fiskinn í frýstihúsum um lengri tíma, sem tefur greiðslur og reikningskil.

Síðan eg fór að gefa mig dælitid við fræðfisk sölu fyrir Fiskidýraverið, hefi eg reynt að selja stóru innflytjendur og heildsala á það að kaupa fiskinn við ákveðnu verði á Íslandi eða hér í höfn og hafa hann þakkaðan í umbodis, er þeir leggi til sjálfir. Eg hefi fundið nokkra kaupendur, sem hafa látið í ljós áhuga fyrir því kaupmálum, en því miður getur ekki það einu frýstihúsi, sem við mig skiptir, annað nema tiltölulega litlu af því magni, sem um gæti verið að ræða, né ekki heldur afgreitt þá fjölbreytbar fisklegundir, sem viðkomandi kaupendur myndu áskilja. Þó hefi eg mi fengið ekkert stóru fiskfirmad hér í New York, til þess að ræða á vaxandi í þessum efni og hefir það þegar sent Fiskidýraverinu til reynslu rúmlega 50 þúsund eins pundu öskjur til þess að fylla og endursenda með ákveðnu verði e. v. f. New York.

Þú ey mi í stuttu máli benda á kostina, sem eru við þetta kaupmál og nefni eg þá fyrst þann kostinn, er eg þel mestan:

- 1) Að kaupendurnir fá fiskinn í sínum eigin umbodis þeir anglysa hann hver um sig, á ýmsan hátt. Ef endunum gæðast varan, getur ekki hjá því f

- Salan aukist mjög mikil. Þýmsir kaupendur hafa þátt við að þeir vilji ekki hafa í kodstólum fisk í sumara umkúðum eða með sumara vörumerki.
- 2) Að salan verður, með þessu fyrirkomulagi, stöðugi og tryggari, ef framleiðendurnir geta hófs í verði og sveigðast ekki þráust kaupendanna í neinum hátt.
 - 3) Að seljendurnir fá greidari skil á andvirdinni eða venjulega nokkrum dögum eftir að afhending þeir skipi hefir farið fram.
 - 4) Að þátt sparast mikill kostnaður við þátt kaupendur fá fiskinn eftir hendinni og veita honum strax móttöku (Er hér að ræða um froystihúsgæmslu, flutninga á landi, mestan hluta umkúðanna og ýmsleyst fleira).
 - 5) Að erlendir gjaldgjafir sparast við þátt kaupendurnir leggi til sínar eigin umkúðir.
 - 6) Að fiskurinn kemst ferðari og í betra ásigkomulagi á bord neyðendanna, sem örfar neyðluna.

Þrátt fyrir einkarúmboðir innflytjendanna, fá neyðendur vitneskju sinn uppruna varanna, því þátt er skylda að hver þakki matvara, sem almenningur kaupir, beri með sér nafn í framleiðslu-landinu, svo og nafn og þyngd í innihaldinu. Þessar upplýsingar yrðu prentaðar á sérstakan miða, sem annaðhvort er lagður í öskjurnar eða leindur á bota þeirra.

Síðast vil ég geta þess, að þetta fyrirkomulag myndi hvorki trufla né hindra sölu fiskjarins undir öðrum merkjum. Núverandi innflytjendur hér geta því andvitað haldið áfram að selja fiskinn í sínum umkúðum og með merkjum, sem þeir kunna þegar að hafa innleitt. Þeir fiskisalar munu vera langt um fleiri (enk ýmsra stofnana) sem ekki hafa aðstöðu til að selja í eigin umkúðum, en kaupa eftir hendinni, þátt sem á kodstólum er.

Þátt kann að þykja undurlegt að ég á erfitt með að fá frá Íslandi froystann fisk til sölu, eða öllu heldur að ná náinni samvinnu við framleiðendur, á vilja sína bæyftu söluþyrir komulagi og við

með áhuga að kottum markaðsskilyrðum. Eg hefji leitast tilkæða hjá þeim, sem ráða yfir mestu af þessum fiski, en aðeins fengið það svar að það frá kaupanda yrði leidd til athugunar, sem andvitað leidir ekki til viðskipta, þar sem nóg framboð er í samskonar vörum, frá ýmsum löndum.

Hinsvegar er eg Fiskidjuveri ríkisins þakklátur fyrir þau viðskipti, sem það hefji gjört við mig. Þó afsæðslan hafi ekki verið í góðu lagi, hefji eg getað kynst þessari verstu og náð nokkrum samböndum við kaupmenn, sem ekki höfðu áður verstað með ísl. fisk. Eg hefji ortið þess var, hve þyngingar mikið áttíði það er að standa í nánu sambandi við kaupendurna og kynast sem best ásknum þeirra og hefji eg ekki látið hjá líða að gefa Fiskidjuverinu þó leiddbeiningar, sem eg hefji getað aflað. Ean til þess að starfsemi mín svári kostnaði, þarf eg að eiga kost á fiski frá nokkrum fleirum hraðfrystihúsum, sem eg góti þreyt til þess að tilreida fiskinn að ásknum þeirra kaupenda, er kynnu að fást til þess að senda eigin munumbit til afnota. — Með þetta í huga keyfði eg mér að leita þinna ráða og aðstodar.

Þú ertir eftir því hvort um samstarf myndi geta verið að ráða hjá okkur þóne Gunnarsyni. Eg hefji dælitid hugsað um þessa hlit málsins og get sagt að þá minni hálfu góli það komid til mála. Mér skilst að það myndi mest vera komid undir söluviðstöð hraðfrysti húsauna, hvort hún vill skipa mann við hlid Jóns konunn til aðstodar og hvort hún þá heldi mig heppilegan í þat soti. Ef J.G. býst við að geta selt um 8 þús. smalestir af fredfiski í næstu mánuðum, eins og haft er eftir honum motti ölla að hann taki aðstod þezins hendi. Starfsevidid yrði þá sérstaklega það að ferdast meðal umbodsmanna hans og steyri fiskkaupenda með það fyrir augum að örpa sölu kynast kvörtunum kaupendanna og ásknum þeirra um þreytingar til kóta í tilreidslu fiskjarins og fjölbreyttri eftir því sem best hentar í hverjum stað og gefa

V

jafn'öðru Sölu miðstöðinni skýrslu um þessi ástíði.

Einnig væri það verkefni að leita markaða í nálagnum löndum, aðla upplýsinga og sýnishorna, sem getu orðið ísl. fram leidendum að einhverju leyti til fyrirmyndar. Þó er hér ekki aðeins um frýstam. fisk að ræða heldur einnig saltfisk, niðursadnar vörur og hrogn. Hefi ég dælitid reynt (með milligöngu umboðsmanna) að kynna mér sölumögu leika fyrir þessar vörur og skundum fengið örfandi upplýsingar. En minn reynta er ein, að nauðast sé högt að inn leita í þetta vörur, nema með því móti að hafa þor á bodstólum og fylgja þeim eftir. Sérstaklega þegar samkeppni er mikil, eins og nú á sér stað.

Ég vil leyfa mér að nefna sem dóm, sölu á fiski til Venezuela. Þangað hefi ég sent reyntu sendingar af frýstum þorskflökum og saltfiski, sem ekki hafði sést þar fyrir frá Íslandi. Markaðurinn er sagður fremur litill, en þó vaxandi vegna mikilla fólksinnflutninga frá Evrópu (sérstakl. frá suðurlöndum) þar er mögur góður gjaldegur og því mikil verzlunar samkeppni. Þar er meðal annara fisktegunda norskur og pórcýstur saltfiskur, er munur helzt keppa við þann íslenska, sem ég þó vona að geta komið þar á framfæri, ef ég mýt ástodur Fiskisölu Samlagersins.

Þó þó er snertir fræðfiskinn, en söluhorfurnar þar ekki jafn góðar vegna skorts á kjalitökjunum.

Ég finna hvöt hjá mér til þess að vinna eitthvað að sölu ísl. afurda og óska að geta orðið að einhverju leyti á því sviði.

Með einlegri virðingun og bestu kveðju

Gardar Gíslason

Til Utanríkisráðherra Bjarna Benediktssonar
Reykjavík

DAVIÐ ÓLAFSSON

FISKIMÁLASTJÓRI

REYKJAVÍK, 9. sept. 1950

Frásögn.

Í morgun átti ég símtal við Pétur Benediktsson sendiherra í París og spurði fréttu af fundi fiskinefndarinnar, sem haldinn var seint í ág. sl.

Kvað hann litlar fréttir að segja því hér hefði ekki verið um að ræða fund allra nefndarinnar heldur aðeins "steering committee" þeirrar, sem á að stjórna störfum markaðsrannsóknarnefndarinnar.

Spurði ég hann um hvort Bretar hefðu ekkert hreyft máli því, sem brezka stjórnin hafði boðað varðandi takmörkun á fiskveiðum og löndunum í Bretlandi en hann hvað svo ekki hafa verið.

Mr. Dunn kom ekki á þennan fund en hinsvegar hafði Sunnaná haft samband við hann fyrir fundinn og skýrt honum frá að Bretar myndu væntanlega á næsta fundi, e.t.v. fyrir lok þessa mánaðar, taka þetta mál upp og þá í tvennu lagi. Í fyrsta lagi varðandi frekari aðgerðar snertandi Norður-sjávarsamninginn og í öðru lagi um takmarkanir á fisklöndunum í Bretlandi. Hefði Dunn látið í ljós það álit, að ef brezk stjórnarvöld hefðust ekkert að í þessu máli myndu brezkir fiskimenn og útgerðarmenn taka til sinna ráða. Hafði Sunnaná lofað að láta sendiherranum í té "memorandum" um þetta samtál sitt við Dunn en ekki gert það enn.

Rannsóknarnefndin er tekin til starfa og Helgi Þórarinnsson er í París en mun fara næstu daga til Portugal og sennilega Ítalíu á eftir.

Reykjavík, 9. sept. 1950

David Olafsson

Sigurjón Pétursson

VÍÐIMEL 47

Reykjavík, 29. desember 1950.

ICELAND

Hr. utanríkism. ráðh. Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Í framhaldi af fundinum í gær með Eggert Kristjánssyni og ykkur ráðherrunum vil ég segja eftirfarandi:

1. Eins og Björn Ólafsson tók réttilega fram, þá er álagning á vörur hér í landi nú og um langan tíma að undanfögnu mjög lág og lægri, en í nokkru öðru landi, sem maður þekkir til. Er því ekki nema fullkomlega sanngjarnt að nú verði reynt að lagfæra þetta atriði.
2. Ég er algerlega sammála Eggert Kristjánssyni í því, að hyggilegast væri fyrir ríkisstjórnina að láta umrædda hækkingu á álagningu koma til framkvæmda l. til 10. janúar n.k. Sér í lagi, ef hægt væri fyrir þann tíma að fá skriflegar yfirlýsingar um að álagning á vörur hér í Reykjavík (og ef mögulegt reyndist einnig út á landi, sem þó myndi ekki geta orðið til búið fyrir 10. janúar n.k.) skyldi ekki hækka, t.d. í 8 mánuði frá því að ríkisstjórnin næmi úr gildi núverandi verðlagsákvæði. Ég ættlast til að eftirfarandi aðilar myndu gefa umræddar skuldbindingar:
 1. vefnaðarvörukaupmenn.
 2. iðnaðarframleiðendur.
 3. heildsalar.
 4. bílavarahlutasalar.Ef til vill kæmu einhverjir fleirri til greina við nánari athugun á þessu máli og þá vitanlega sérstaklega S.Í.S. og þar með kaupfélögin.

Til að tryggja að öfluglega yrði unnið að öflun umræddra yfirlýsinga bað ég í gærkvöldi þá Pál S. Pálsson og Sigfús Bjarnason (fyrir iðnaðinn) og Kristján L. Gestsson (fyrir vefnaðarvörukaupmenn) að hafa tal af mér kl. 8 í morgun. Þessir menn lofuðu, að þeir fyrir 10. næsta mánaðar skyldu vera búnir að afla hinna skriflegu yfirlýsinga, sem unnt væri að fá (ég tel allt að 85% til 90% vera nauðsynlegt að tryggja). Sjálfur myndi ég afla yfirlýsinga, sem flestra þeirra (að minsta kosti 90%), sem verzlum með bílavarahluti. Ég veit að Eggert Kristjánsson mun með ánægju sjá um félag stórkaupmanna. Áttlast ég til að yfirlýsingum þessum væri safnað í nafni Verzlunarráðs Íslands.

Hr. utanríkism. ráðh. Bjarni Benediktsson.

3. Ég tel að ef gengið yrði frá málunum á ofangreindan máta, þá væri ekki hægt að gera það betur og er mitt álit, að það yrði til stór gagns fyrir ykkur Sjálfstæðisráðherrana gagnvart verzlunar- og iðnaðarstétt. Einnig mynduð þið með þessu hafa forgöngu um afnám verzlunarhaftanna, sem væri óneitanlega mjög mikils um vert.
4. Ég þarf vitanlega ekki að lýsa því hversu mjög þetta myndi auðvelda starf Fjármálaráðsins á næsta ári.

Í fullu trausti þess að þú, ásamt Ólafi Thors og Birni Ólafssyni, takir það, sem að framan er sagt, til rækilegrar og velviljaðrar athugunar,

kveð ég þig með vinsemi og virðingu.

Sigurjónsson

P.S. Þar sem umrætt verðlagsmál mun verða rætt á ráðherrafundi fyrir hádegi í dag, þá taldi ég rétt að senda bæði Ólafi Thors og Birni Ólafssyni afrit af þessu bréfi, ef efni þess gæti orðið ykkur styrkur í viðtali við með-ráðherra ykkar.

FÉLAG ÍSLENZKRA STÓRKAUPMANNA

Reykjavík, 20. janúar 1950.
ICELAND

Herra utanríkismálaráðherra

Bjarni Benediktsson,

Reykjavík.

Í dag var formaður félags vors boðaður á fund yðar til umræðna um sérstakt fyrirkomulag gjaldeyris- og innflutningsmála í því augnamiði að veita vissum hluta útgerðarinnar stuðning.

Vill stjórn félags vors hérmeð ítreka þá uppástungu, sem kom fram af hálfu formanns vors á umræddum fundi í þá átt, að innheimt yrði við tollafgreiðslu nánar tiltekinna vara ákveðið hundraðshlutagjald, sem lagt yrði í sérstakan sjóð, sem notaður yrði til að bæta hag útgerðarinnar, eftir reglum, sem um það yrðu settar.

Er ekki vafi á, að sú leið, sem hér er um að ræða, yrði miklum mun öruggari stuðningur við bátaútveginn og aðra slíka starfsemi, sem styrkja þyrfti, heldur en ef gripið yrði til þess ráðs að veita útgerðarmönnum sérstaka aðstöðu um sölu gjaldeyris auk þess, sem sú aðferð mundi leiða af sér mjög miklar truflanir á viðskiptalífínu og valda verðhækkunum, sem annars væri unnt að komast hjá.

Virðingarfyllst,

Í stjórn Félags íslenskra stórkaupmanna.

Ólafur Þorsteinsson
Ólafur Þorsteinsson
Ólafur Þorsteinsson
Ólafur Þorsteinsson
Ólafur Þorsteinsson

1021 PARK AVENUE
NEW YORK 28, N. Y.

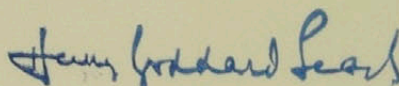
September 7, 1950

Dear Mr. Benediktsson:

This note is to thank you again for all your helpfulness. I may take the liberty later of sending you the draft of a chapter from my book and asking you to correct some of the outstanding errors.

We have returned from four months in Scandinavia happily persuaded that there is still hope for the human race.

Sincerely yours,

Henry Goddard Leach

Mr. Bjarni Benediktsson
Tjarnargötu 32
Reykjavik, Iceland

THE **Rotarian**

Official Magazine of Rotary International

35 EAST WACKER DRIVE **Chicago 4, ILLINOIS, U.S.A.**

November 29, 1950

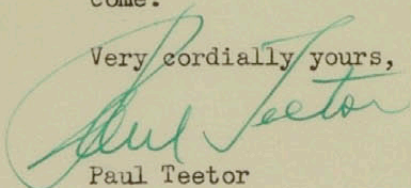
Bjarni Benediktsson
Utanrikisraoherra
Secretary of State
Reyjavik, Iceland

Dear Sir:

Just a note to advise you that Mr. Kay Humphrey, Winnetka Trust & Savings Bank, Winnetka, Illinois, has again renewed your subscription to THE ROTARIAN, official publication of Rotary International.

We trust you will continue to enjoy our Magazine during the months to come.

Very cordially yours,

Paul Teetor
rh

21. október 1950.

Utanríkisráðuneytið hefur veitt því athygli, að útvarpið sýnist hvergi til hlítar nota sér fréttir þær, er því berast frá hinum íslenska fréttamanni hjá Sameinuðu þjóðunum.

Bersýnilegt er, að fréttalesturinn er á óhentugum tíma. Skal þó játað, að ráðamenn útvarpsins hljóta að kveða á um það en ekki utanríkisráðuneytið. Á hitt þykir skylt að benda, að hvað sem líður hinum almenna fréttalestri frá Sameinuðu þjóðunum hafa einstakar frásagnir fréttamannsins síðustu mánuði verið með þeim hætti, að sjálfsagt hefði mátt virðast, að þær væru lesnar ásamt öðrum almennum fréttum.

Á sama veg er það skoðun utanríkisráðherra, eftir að hafa nokkuð kynnt sér málið, meðal annars með samtölum við fréttamanninn sjálfan vestanhafs, að útvarpinu væri auðvelt að hafa meiri not af starfskröftum hans, ef þess væri óskað.

Þrátt fyrir að full not hafa ekki orðið af þessari fréttapjónustu, er það álit utanríkisráðuneytisins, að sjálfsagt sé að óska eftir, að því líkri starfsemi verði haldið uppi áfram.

Menntamálaráðuneytið,

R e y k j a v í k.